

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5T/116/2008
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6108011038
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Reištetter
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2014:6108011038.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Banská Bystrica na hlavnom pojednávaní dňa 05.03.2014 v konaní pred senátom vedeným predsedom senátu JUDr. Romanom Reištetterom a prísediacich Ing. Petra Speváka a Lubora Filla takto

r o z h o d o l :

r o z h o d o l :

obžalovaní :

1. X. I., narodený XX.XX.XXXX v D. (B. W.), trvale bytom D., B. Q. T. Č. X, občan B. W.,

2. Q. S. I., narodený XX.XX.XXXX C. R. (K. W.),
trvale bytom X., B. C. Č. X, občan K. W.,

s ú v i n n í , ž e

obžalovaní X. I. a Q. S. I., spoločne s E. J. (stíhaným v samostatnom konaní pod číslom N.-XX/BOK-I.-XXXX), K. S. J. (stíhaným v samostatnom konaní pod číslom N.-XX/BOK-I.-XXXX) a ďalšími nestotožnenými osobami, v presne nezistenom čase v priebehu druhej polovice roku 2007, rozdelili si medzi sebou úlohy a koordinujú svoj postup, naplánovali za účelom získania finančného prospechu predaj jadrového materiálu tak, že nestotožnené osoby ho zabezpečili z nezisteného zdroja a E. J. ho ako sprostredkovateľ od mesiaca august roku 2007 ponúkal na predaj v okrese Lučenec na území Slovenskej republiky. Aby preukázal existenciu jadrového materiálu, zabezpečil od osôb, s ktorými sa podieľal na jeho predaji, fotografie zabaleného materiálu a dňa 6.10.2007 predložil vo Filákove policajtovi vykonávajúcemu operatívno-pátraciu činnosť, ktorý vystupoval ako záujemca o kúpu materiálu, vzorku 2,1 g jemného čierneho prášku s tým, že takejto látky je na predaj väčšie množstvo, pričom analýzou vykonanou v Kontrolnom chemickom laboratóriu civilnej ochrany Vzdelávacieho a technického ústavu civilnej ochrany Ministerstva vnútra Slovenskej republiky v Slovenskej Ľupči bolo zistené, že ide o prírodný urán v práškovej forme, v ktorom boli identifikované rádionuklidy uránu 235U a 238U s hodnotami aktivity 235U 1,32.104 Bq a 238U 2,31.108 Bq.

Následne potom, ako bol E. J. dňa 18.10.2007 zadržaný pre inú trestnú činnosť v Českej republike, obžalovaný S. Š. v čase po 23.00 h dňa 08.11.2007 z miesta svojho trvalého bydliska v W. I., B.. H. Č.. XXX/XX opakovane telefonoval s obžalovaným Q. S. I., aby potvrdil spoľahlivosť kupujúceho a dohodol osobné stretnutie kupujúceho a predávajúcich.

Po viacerých telefonátoch v priebehu mesiaca november roku 2007 ako aj po osobnom stretnutí K. S. J. a obžalovaných Q. S. I. a X. I. s D. X. v meste Vásárosnaményi v Maďarskej republike, na ktorom mu ponúkli predaj 1 kg prírodného uránu v práškovej forme za cenu 1.300.000,-USD (amerických dolárov) vrátane dopravy na územie Slovenskej republiky, dňa 28.11.2007 v čase o 13.50 h prišli obžalovaní X. I. s Q. S. I. na územie Slovenskej republiky pri maďarsko - slovenskom hraničnom prechode Lacacseke -

Príbeník v okrese Trebišov, kde boli počas realizácie obchodu zadržaní príslušníkmi Policajného zboru Slovenskej republiky s jadrovým materiálom vážiacim 481,4 g vo forme práškového prírodného uránu s hodnotami aktivity nameranými Kontrolným chemickým laboratóriom civilnej ochrany v Jasove pre 235U 2.105 Bq a 238U 5.109Bq, v ktorom úroveň obsahu rádionuklidov neumožňovala jeho vyňatie spod administratívnej kontroly podľa Prílohy č. 2 Nariadenia vlády č. 345/2006 Z.z. o základných bezpečnostných požiadavkách na ochranu zdravia pracovníkov a obyvateľov pred ionizujúcim žiarením, a ktorý v zmysle Zákona č. 541/2004 Z.z. o mierovom využívaní jadrovej energie a o zmene a doplnení niektorých zákonov (atómový zákon), podlieha kontrole Úradu jadrového dozoru Slovenskej republiky,

t e d a

obžalovaný 1/ X. I.Ü. a obžalovaný 2/ Q. S. I.

dopustili sa konania, ktoré bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu, ktorého sa dopustili v úmysle bez povolenia doviezť a predať jadrový materiál, taký čin spáchali organizovanou skupinou, avšak k dokonaniu trestného činu nedošlo,

č í m s p á c h a l i

obžalovaný 1/ X. I.Ü. a obžalovaný 2/ Q. S.R. I.

pokus prečinu nedovolennej výroby a držania jadrových materiálov, rádioaktívnych látok, vysoko rizikových chemických látok a vysoko rizikových biologických agensov a toxínov podľa § 14 ods. 1, § 298 odsek 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno i) Trestného zákona.

Za to sa o d s z u d z u j ú :

obžalovaný 1/ X. I.

Podľa § 298 ods. 2 Tr. zák., s použitím § 14 ods. 2, § 36 písm. j), § 38 ods. 2, 3 Tr. zák., § 39 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. e) Tr. zák. a § 46 Tr. zák. na trest odňatia slobody v trvaní 20 (dvadsať) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. sa na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a Tr. zák. sa ukladá trest prepadnutia veci - mobilný telefón zn., NOKIA 3310 (X. XXXXXX/XX/XXXXXX/X) so založenou SIM kartou "PANNON GSM" č. XXXX XXXX XXXX X, SIM kartu " K. Č.. XXXXX XXXXX XXXXX XXX X

obžalovaný 2/ Q. S. I.

Podľa § 298 ods. 2 Tr. zák., s použitím § 14 ods. 2, § 36 písm. j), § 38 ods. 2, 3 Tr. zák., § 39 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. e) Tr. zák. a § 46 Tr. zák. na trest odňatia slobody v trvaní 20 (dvadsať) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. sa na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a Tr. zák. sa ukladá trest prepadnutia veci - mobilný telefón zn., NOKIA 3200 (X. XXXXXX/XX/XXXXXX/X) so založenou SIM kartou "E. Č.. XXXX XXXX XXXX X X, SIM kartu ". C. Č.. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, SIM kartu " Q. Č.. XXXX XXXX XXXX X

o d ô v o d n e n i e :

O d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Krajskej prokuratúry Banská Bystrica podal dňa 2.9.2009 obžalobu na obžalovaných 1/ X. I.Ú. a 2/ Q. S.R. I. a 3/ S. Š., pre trestný čin pokusu nedovolennej výroby a držania jadrových materiálov, rádioaktívnych látok, vysoko rizikových chemických látok podľa § 14 ods. 1, § 298 odsek 1, 2 písm. a), 4 písm. b) s poukazom na § 138 písm. i) Trestného zákona, ktorých skutkov sa mali obžalovaní dopustiť na tom skutkovom základe, ako je uvedené v obžalobe.

Na základe podanej obžaloby súd vykonal viacero pojednávanií, pričom dňa 25.05.2009 vyniesol rozsudok, v ktorom S. Š. oslobodil spod obžaloby a X. I.Ú. a Q. S.R. I. odsúdil podľa § 298 ods. 1 Tr. zák. na trest odňatia slobody v trvaní 30 mesiacov nepodmienečne. Krajský súd Banská Bystrica na základe podaných odvolaní, zmenil rozsudok v časti trestu a uložil obž. I.Ú. O. I. trest odňatia slobody v trvaní 20 mesiacov nepodmienečne. Obžalovaný Š. medzi časom zomrel a trestné stíhanie proti nemu bolo zastavené. Proti uvedeným rozhodnutiam si podal Generálny prokurátor SR dovolanie, ktorému Najvyšší súd SR vyhovel a napadnuté rozhodnutia zrušil rozsudkom zo dňa XX.XX.XXXX Č..J.. XTdo X/ XXXX, pričom vyslovil názor, že Okresný ako aj Krajský súd Banská Bystrica nesprávne postupovali, keď neuznali konanie obžalovaných ako konanie organizovanej skupiny, čím bol porušený zákon v prospech obžalovaných v ust. § 298 ods. 2 písm. a), § 138 písm. i), § 129 ods. 2 Tr. zák.

Vzhľadom na uvedené súd vytyčil termín hlavného pojednávania, pričom po viacerých pokusoch o zabezpečenie účasti obidvoch obžalovaných, ktorí sa zdržiavajú v zahraničí, súd vykonal pojednávanie v neprítomnosti obžalovaných s ich súhlasom konať v ich neprítomnosti.

Súd na pojednávaní konanom dňa 05.03.2014 oboznámil obsah rozsudku Najvyššieho súdu SR zo dňa XX.XX.XXXX Č..J.. XTdo X/XXXX, ďalej rozsudku Krajského súdu Banská Bystrica XTo XX/XXXX U. A. XX.X.XXXX týkajúci sa E. J.. Prítomní obhajcovia sa vyjadrili k veci, nemali návrhy na doplnenie dokazovania, obdobne prokurátor, takže súd ďalšie dokazovanie nevykonal.

Dokazovanie pred vynesením prvého rozsudku prvostupňového súdu prebehlo nasledovne :

Obžalovaný X. I. vypovedal v prípravnom konaní ako aj na hlavnom pojednávaní, z jeho výpovedí vyplýva, že sa k celej tejto veci dostal ako tlmočník a sprostredkovateľ medzi jedným maďarským a slovenským pánom, nakoľko rozumel po slovensky. Ten maďarský pán mal byť známym obv. S. Q. I.. Tohto pána mal stretnúť len dva razy, raz na hraniciach v Maďarsku a raz 28.11.2007, viackrát s ním telefonoval. Slovenskému pánovi mal povedať, že tovar bude z Ukrajiny, aby zaplatil aj za prevoz cez hranice, avšak v skutočnosti bol tovar v Maďarsku. S maďarským pánom sa stretol pri Tesco v meste Kiszvárd, kde mu tento povedal, že príde auto Seat Leon a v aute bude materiál v jednej taške, ktorá tam aj bola a 100,-USD ako záloha pre neho, pričom po odovzdaní tovaru mu malo byť doplatené. Tvrdil, že nevie, či bol tovar piesok alebo kamene, avšak nemal odvahu ho preniesť na slovenské územie. Slovenský pán - D. nechcel ísť na maďarskú stranu, hoci ho tam volal, tak on prešiel cez hranicu, ale niesol so sebou len 3 cukríky, žiadny iný tovar. Materiál nebol jeho, on konal a rozprával len to, čo mu diktovali. Čo sa týka predmetu tovaru, malo ísť o mŕtvy čierny prášok, ktorý Slováci veľmi potrebujú. Uviedol tiež, že dňa 28.11.2007 bol na hranici prvýkrát na motorovom vozidle zn. Suzuki aj so I., ešte jedným chlapom a vodičom - taxikárom, ale bez tovaru. On mal odovzdať tovar D. od maďarského pána a prevziať peniaze, ale nevedel koľko. Ako motív svojho konania formuloval zárobok, ktorý ho oslepil, chcel finančne pomôcť rodine a až potom poznal vážnosť situácie. Kontaktnou osobou mal byť Q. I., s ktorým sa poznal predtým asi mesiac a bál sa ho, lebo nevedel "s kým je" a ku komu pôjde, keď príde na hranicu. Zoznámil sa s ním tak, že kontakt na neho mu dal ten maďarský pán s telefónnym číslom končiacim sa číslami XX XX. S Q. nemali žiadnu dohodu, kto bude niesť tovar a kto peniaze. Ďalej uviedol, že už roky prijíma rôzne práce ako tlmočník a sprostredkovateľ, napr. s maďarskou turistickou skupinou chodí do Karpát, z čoho má príjem 100,-USD za deň. Do Maďarska zasa chodieval s Rusmi a Ukrajincami ako obchodník, pre ktorých kupuje traktory, kamióny a iné pracovné stroje, sprostredkúva im obchody a tlmočí, v prípade potreby ich aj preváža vlastným motorovým vozidlom. S maďarskými obchodníkmi chodieval do Karpát, kde kupuje pre nich rezivo. Aj do situácie, v ktorej sa teraz nachádza, sa dostal obdobne ako pri predtým vykonávaných sprostredkovateľských činnostiach, nakoľko vyzerala táto práca rovnako ako ostatné, pretože to, čo od neho pýtali ako aj podmienky, boli pre neho prijateľné. V júli 2007 prišiel k nemu jeden pán a dal mu telefónne číslo, že voľakto by sa rád s ním rozprával ohľadne práce. O niekoľko hodín ho zavolať a predstavil sa, pričom muž na druhej strane telefónu povedal, že stačí, keď ho bude poznať pod pomenovaním Maďar. Pýtal sa ho, či sa vie dorozumieť so Slovákmi.

Vzhľadom na to, že veľmi dobre rozpráva rusky a rok a pol bol vojakom v Čechách, odpovedal mu, že sa vie dorozumieť. Pýtal sa ho ďalej, že keby bolo treba rozprávať v jeho mene, podľa dopredu napísaného scenára na papieri, či by bol ochotný to urobiť. S ponukou súhlasil. Do konca októbra s týmto Maďarom nemal žiadny kontakt, až potom mu bolo odovzdané na parkovisku v meste Nyíregyháza v Maďarsku jedno telefónne číslo, na ktoré mal zavolať. Chlap, ktorému mal zavolať, sa mal volať Q. - Q. a mal s ním zostať v kontakte, lebo on poznal tých slovenských pánov, s ktorými bude musieť jednať. Zavolať na telefónne číslo a toho pána pozval do kaviarne. Už ho tam predtým videl, vedel, že s jednou rozvedenou ženou žije v Beregszásze. To, že jeho priezvisko je I. a že má dve krstné mená, to nevedel. V polovici novembra 2007 mu Maďar zavolať, že nasledujúci deň okolo 10-tej hodiny má ísť na maďarsko - ukrajinskú hranicu na hraničný prechod Lužanka. Tam tak asi po 10-tich minútach čakania prišiel jeden muž v strednom veku a odovzdal mu jednu obálku. Otvoril ju a bol v nej jeden list a 100,- USD. V liste stálo, že zajtra ráno okolo 8.00 h sa má stretnúť vo svojej kaviarni s Q., že tam príde aj jeden muž menom X. a že majú prejsť cez hranice ukrajinsko - maďarské, lebo sa budú rozprávať so Slovákmí. V liste boli ďalšie pokyny, podľa ktorých sa mal dohodnúť, kde sa stretnutie so Slovákmí uskutoční, bol tam pokyn aj pre Q., ktorý mal byť so Slovákmí v neustálom telefónnom kontakte. Miesto stretnutia malo byť kľudné, aby ich nikto nerušil, pričom mal Slovákom hovoriť, že bude 1 kilogram tovaru o týždeň, že tovar je z Ukrajiny, aby sa zaplatilo aj za prevoz na Maďarské územie. Mal sa spýtať tých slovenských pánov, že ako si predstavujú prebratie tovaru, koľko sú ochotní za prepravu na maďarské územie zaplatiť a že ak bude reč o analýze, že to už vybavil. V liste bolo aj jedno maďarské mobilné číslo, na ktoré mal zavolať a informovať o výsledku stretnutia. V teda liste stálo, čo má robiť, konať a čo má povedať Slovákom. Mal im uviesť, že tovaru je 200 gramov a tento tovar im mal čo najskôr odpredať, teda ich nejakým obalamutiť, presvedčiť ich, aby ho kúpili a naťahovať čas, kým nebude ďalší tovar. Mal dávať pozor, aby ich neurazil, lebo od toho mala závisieť jeho odmena. Na druhý deň ráno sa stretol v kaviarni s Q. a X. a išli smerom na hranicu medzi Ukrajinou a Maďarskom, X. už videl v meste, ale nevedel, kto to je a čím sa zaoberá. Q. z hraníc volal Slovákom, ktorí im prišli v ústrety. Sadli si do ich vozidla a prišli do prvého menšieho maďarského mesta do reštaurácie s názvom Fehér. Povedal svoju reč, ktorú sa naučil - že bude 1 kg tovaru približne o týždeň a spýtal sa, že koľko zaplatia za prepravu. Slovensky hovoriaci pán povedal, že 100.000,- USD. Spýtal sa, kde a ako si predstavujú odovzdanie tovaru a Slováci ponúkli mesto Pribeník. Q. a X. toto miesto už poznali ako vyšlo najavo. Slováci navrhli, že jedno vozidlo zastane na hraniciach z jednej strany a druhé vozidlo na druhej strane od hraníc a medzi nimi bude vzdialenosť cca 200 metrov. Jeden z mužov pozrie peniaze, druhý zase pozrie tovar, ak všetko bude v poriadku, tak dôjde k výmene tovaru za peniaze. Potom sa rozhodli, že si to miesto pôjdu pozrieť zblízka, ale on s nimi nešiel. Keď sa Q. vrátil, povedal, že si miesto, kde malo dôjsť k odovzdaniu tovaru, Pribeník, obhliadli a povedal, že vyhovuje. Zavolať Maďarovi a povedal mu, že vec je dojednaná, ale že títo ľudia neurobili na neho dobrý dojem. So Slovákmí udržiaval kontakt cez Q., sám nikdy Slovákom nevolal, nevedel ani ich telefónne číslo. Slováka rozprávajúceho len po Slovensky považoval za nervózneho a flegmatického. Obidvom Slovákom viackrát prízvukoval, aby sa na neho nehnevili, resp. nenadávali mu, lebo tovar nie je jeho, že on je nútený robiť tak, ako rozhodne majiteľ tovaru. Naťahoval čas rôznymi klamstvami, že ešte ten tovar nemá, odporučil tých 200 gramov, oni však trvali na tom, že chcú celé kilo. Dňa 27.11.2007 ho zavolať Maďar a žiadal ho, aby okolo 14,00 hod. išiel na hraničný prechod Lužianka, že tam bude mať odkaz. Išiel tam, od toho istého muža ako predtým dostal obálku, v ktorej bol list a mobilný telefón. V liste bol pokyn, aby zajtra doobeda prešli s Q. do Maďarska, kde bude tovar. Mali vyzdvihnúť aj X., ktorý je v Maďarsku a ísť do Pribeníka, jedného Slováka zobrať pred Tesco, kde mal Maďar čakať. Naspodu listu bolo ešte jedno telefónne číslo, ktoré sa končilo XXXX, to bolo telefónne číslo X.. Maďar mal byť stále v ich šlapajách a z nejakej vzdialenosti ich mal sledovať. Dňa 28.11.2007 ráno zobral do auta Q. a vydali sa na cestu do Maďarska na vlastnom motorovom vozidle, pričom na maďarských hraniciach bola veľká kontrola. Z áut, ktoré stáli v rade náhodne vybrali na kontrolu aj jeho, rozobrali skoro celé auto. Musel vymontovať náhradné pneumatiky, preto si dal rukavice na ruky, ktoré boli v priebehu dňa viackrát použité. Buď ich mal na rukách alebo vo vrecku. Keď prešli na maďarskú stranu, zavolať taxikára a potom aj X.. Ten povedal, že bude čakať pred Tescom na parkovisku v Kisvárde. S Q. sadli do taxíka, išli pred Tesco, zobrali do auta X. a išli smerom k Pribeníku. Po krátkom čase prišli Slováci a on volal jedného z nich, aby prešiel maďarskú stranu. Slováka to odmietol, kým nevidí tovar. Vrátil sa k Q. a zavolať Maďarovi, že kým Slováci nevidia tovar, nechcú sa ani len rozprávať. Povedal, že sa im teda tovar zanesie. Zostal z toho veľmi nervózny, pretože v dohode medzi ním a Maďarom o ničom takomto nebola reč, on mal robiť len sprostredkovateľa a tlmočníka. Do telefónu mu povedal, že sa ani tovaru ani peňazí nedotkne, že s tým nechce mať nič spoločné. Pohrozil mu, že sa môže niečo stať jeho dcére študujúcej v Budapešti. Maďar mu povedal, že príde motorové vozidlo zn. Seat a že ich zoberie na jedno miesto, kde v predsieni nájde tašku, v ktorej je tovar a pri ňom 100,- USD, čo je záloha pre neho. Túto

tašku mali zaniest' na slovensko - maďarskú hranicu do Pribeniku, mali zavolať Slováka, aby si prišiel pozrieť tovar a keď už dôjde k odovzdávaniu peňazí, tak tam mal byť už aj Maďar. Keď sa spýtal, že čo je vlastne v tej taške, Maďar mu odpovedal, že to je už mŕtvy, nefunkčný čierny prach, ktorý Slováci veľmi potrebujú. Vtedy prvýkrát počul niečo o tomto konkrétnom tovare. Po krátkom čase prišlo vozidlo zn. Seat, ktorého vodiča už videl v Beregove v podnikoch, sadol si do vozidla spolu s Q. a X. a prišli pred dom, kde vošli s X. do predsiene, zobral tašku a išli do auta. X. vystúpil pri Tesco z vozidla a povedal, že bude s nimi udržiavať kontakt telefónom z druhého vozidla. Počas tejto doby všade, kde sa pohybovali na území Maďarska si všimol, že boli predmetom záujmu, že ich sledovali z iných vozidiel. Pri Pribeniku z tašky vybral tie dva balíky, tie dva valce a 100,- USD, čo boli pod tovarom v jednej servítky. Po krátkom čase prišli aj Slováci, on vybral tovar z vozidla bez rukavíc a ukázal ho Slovákom. Hodil tovar pred zaparkované maďarské vozidlo a čakal, čo sa bude diať. Bol nervózný a veľmi sa bál. Nemal v úmysle prekročiť hranice, ale keďže napäté čakanie nemohol vydržať, vydal sa smerom k Slovákovi s prázdnyimi rukami, aby ho zavolať pozrieť ten tovar. Keď sa k Slovákovi priblížil, videl, že zo za ním stojaceho auta niekto máva peniazmi v ruke, ako keby chcel núkať, že pozrite si peniaze, podťe si pre ne. Neurobil ani krok smerom k peniazom, pre neho bolo najdôležitejšie jeho zdravie, aby sa mu nestala ujma na zdraví. Keď nahováral Slováka, aby sa mu uráčilo prejsť na maďarskú stranu pre tovar, prišli kukláči a zadržali ho. U neho nenašli nič, nakoľko nič územie Slovenska nedoniesol a ani nemal v úmysle doniesť. Tovar bol nájdený asi v 80 metrovej vzdialenosti od neho, pred Q.. Nevedel pochopiť, prečo doniesol Q. tovar na slovenskú stranu.

Ďalej vypovedal, že má vedomosti o škodlivosti rádioaktívnych látok na zdravie ľudí, keďže jeho najlepší priateľ, ktorý bol záchranár po výbuchu v jadrovej elektrárni v Černobyle, je už desať rokov v dôsledku ožiarenia chorý, zdôraznil, že ku konaniu bol donútený osobou, ktorú volal K., ktorá sa mu vyhrážala ublížením jeho dcéry, že on tovar na územie Slovenskej republiky nepriniesol, pričom dohoda bola taká, že tovar sa vôbec nemal dostať na územie Slovenskej republiky. S ľuďmi, s ktorými v tejto veci figuruje sa v živote nekontaktoval. Z jeho telefónu telefonoval aj Q. I., a to aj Slovákom, keď už nemal kredit na svojom telefóne, ale on sám od seba ich nikdy v živote nezavolať, a to z toho dôvodu, aby nemohli povedať, že zle vykonáva svoju prácu, a aby bol dôkaz o tom, vždy mal vedľa seba nejakého človeka - Q., aby sa nikto nemohol vyhovárať na neho, že z jeho viny sa obchod neuskutočnil. Telefonický kontakt na D. a W. mal len Q., on aj z jeho telefónu vytáčať ich číslo. K osobe D. a jeho správaniu uviedol, že tento sa správal veľmi hrubo a agresívne, vyzeralo to tak, že on ten tovar v každom prípade potrebuje. Pri prvom stretnutí, ktoré sa uskutočnilo v Maďarsku v reštaurácii Fehér, uviedol D., že bude kilo tovaru, ale on povedal, že potrebuje päť kil, lebo toľko má peňazí. Nevedel vysvetliť, prečo D. hodnotil v predchádzajúcej výpovedi ako nervózneho a flegmatickeho a až na konci prípravného konania ho označil za agresívneho. Nevedel tiež uviesť, kto zorganizoval túto vec, zopakoval, že ho požiadal jeden maďarský pán, aby prekladal a tlmočil. Vyslovil domnienku, že zrejme slovenskí páni vyhľadali toho Maďara, ktorý ho potom požiadal o služby.

Obžalovaný Q. S. I. vypovedal v prípravnom konaní ako aj na hlavnom pojednávaní, z jeho výpovedí vyplýva, že sa s obv. X. I. poznal predtým asi 6 mesiacov z Beregova, kde sa zoznámili v jeho esprese prostredníctvom nejakého kamaráta. Asi rok a pol sa poznal aj s E. J., s ktorým ho zoznámil jeho známy S. Š. z Rimavskej Soboty. S E. J. on neobchodoval a do celej transakcie sa dostal tak, že mu telefonoval potom, ako bol E. J. zadržaný, nejaký muž menom X., ktorý sa odvolal na E. a tento chcel, aby ho zoznámil s J. obchodnými partnermi, keďže chcel v obchode pokračovať. Tento X. ho nasilu podnecoval na túto činnosť, aj keď si nevedel vysvetliť, ako sa dostali k jeho osobe a k jeho telefónnemu číslu. Zatelefonoval osobe menom R. E., ktorý býval niekde pri D.. Potom stále telefonoval X. zo Slovenska a komunikoval s X. I., pričom došlo aj k stretnutiu v meste Vásárosnaményi, kde boli okrem neho a oboch X. prítomní aj pán D. a X. J. z Užhorodu. Dohodli sa, kde sa preberie tovar, aký tovar sa preberie - malo ísť o taký tovar, z akého už E. dal vzorku. Čo sa týka jeho úlohy v obchode, tak jemu volával X. zo Slovenska, s ktorým sa dohodol, že večer o určitej hodine bude volať a aby tam bol vtedy I.. Konkrétne veci o obchode on nevedel, dohovárati sa X.. Dňa 28.11.2007 prišiel do Maďarska spolu so I. z Beregova z Ukrajiny, a keď prišli prvýkrát na maďarsko - slovenské hranice, tovar so sebou nemali. Po rozhovore I. I. D. sa vrátili do obce Komorovo alebo Fényeslitke, kde z domu vyniesli igelitku, s ktorou sa vrátili na hranice. Tam I. vybral z igelitky balík a ukázal ho D.. Potom balík položil na zem a šiel za D. na územie Slovenska do Pribeníka asi na 30 metrov. Rozprávali sa a potom mu I. zakýval, aby zobral tovar a preniesol ho na slovenskú stranu. Tak aj urobil, prešiel s ním 5 až 10 metrov a vtedy prišlo malé nákladné auto, z ktorého vystúpili policajti, ktorí ho zadržali. Nevedel, komu patril tovar, jeho úlohou bolo len ísť spolu so I. cez hranicu, aby tento nebol sám a urobil len to, čo mu povedal I.. Tento sa poznal s J.. Jemu dopredu nebolo

nič sľúbené, ale veril, že ak sa obchod uskutoční, dostane niečo zo zisku. Keby nepotreboval peniaze, nešiel by do takého obchodu, aj keď mu už v minulosti boli ponúkané. Ďalej vypovedal, že sa poznal s J. aj S. Š.Á. asi 3 alebo 4 roky, kedy obchodoval s drevom či už na Ukrajine alebo na Slovensku. Š. mu pomáhal pri tlmočení a obchodnom jednaní. Osobne sa s ním vtedy pri tomto obchode nestretol a tento sa ho ani nezúčastnil. Telefonoval s obv. Jurajom Š. v novembri roku 2007 za prítomnosti slovenského X., D. spoločníka a dohodli si vtedy stretnutie. Nevedel vysvetliť, prečo volali v tejto záležitosti práve jemu. Aktívne sa mal na celej veci zúčastniť E. J., aj keď nedefinoval akým spôsobom, poukázal len na to, že keby nebolo J. aktívne, nebolo by ani veci, za ktorú sú stíhaní. On sám do týchto záležitostí vstúpil až v konečnom štádiu. Vedel, že sa jedná o nejaký nie práve najlegálnejší obchod, ale že sa jedná o urán, to nevedel, to sa dozvedel až po zadržaní. Priznal, že preniesol tovar z maďarského na slovenské územie, keď na neho I. alebo D. kývli. Tovar bol uložený v aute v športovej taške, z ktorej vybral 2 kusy oválneho tvaru obalené nejakou látkou oblepenou izolačnou páskou. Mal taký príkaz, aby prešiel 30 m a tovar položil na zem. Keď tak spravil, polícia ho zadržala. Nevedel vysvetliť, od koho dostal taký príkaz. Keď komunikoval s D. alebo so slovenským X., vedel čo im má odpovedať alebo hovoriť od I., ktorý bol vo väčšine prípadov pri ňom, keď telefonoval a takéto veci tiež spolu prejednávali pre ich uskutočnením. Z D. a W. mal dojem, že oni ten obchod veľmi potrebujú. Často mu telefonovali nervóznejšie, aby už doniesli tovar, že starý zoberie peniaze. Bolo mu podozrivé, že oni síce na začiatku neboli netrepezliví - zobrali ich na hranice, aby im ukázali miesto, odviezli ich aj naspäť, všetko platili, ale keď už bol obchod dohodnutý a mal sa dodať tovar, tak už vyvolávali a pýtali sa, kedy to už bude, prečo to ešte nie je. Podľa neho bol W. W. ten, ktorý mu prvý zatelefonoval. On s ním hovoriť nechcel, lebo bol cudzí. Povedal mu, že keď niečo chce, aby išiel za J. kamarátom, že keď ten ho bude poznať alebo s ním niekedy obchodoval, tak potom posunie informácie alebo telefónne čísla ďalej. Tým kamarátom bol S. Š.. Potom sa dohodli na osobnom stretnutí na hraniciach, lebo oni (Slováci) nevedeli prísť na Ukrajinu. Obv. S. Š. mu povedal, že W. je dobrý človek, že sú rodina a že ho môže zobrať aj na Ukrajinu a obchodovať s ním. O D. vedel, že je kupujúci a bez neho by sa nič neuskutočnilo.

Obžalovaný S. Š. vypovedal v prípravnom konaní ako aj na hlavnom pojednávaní, z jeho výpovedí vyplýva, že nie je pravda, že by sa zúčastnil nejakého obchodovania s uránom. W. aj s X. prišli za ním a ťahali ho do toho obchodu, ale on im uviedol, že už je starý človek a nejde s nimi nikam, že on také obchody nerobí. Ďalej uviedol, že agent s W. boli u neho doma večer po 22.00 h a požiadali ho, aby telefonoval so I., ktorého poznal z trhu, lebo mu nosil zeleninu. W. vytočil číslo a on mal do telefónu povedať, že sa s ním chcú rozprávať, hoci vôbec nevedel, o čo sa jedná a ich kšefty ho ani nezaujímali. E. J. poznal z Rimavskej Soboty, avšak žiadne obchody s ním nemal. Rovnako poznal aj svedka W. W. a jeho manželku X. W., poprel však, že by ju bol v októbri roku 2007 oslovil v tejto veci. W. aj s agentom prišli bez ohlásenia a zotrvali u neho zhruba hodinu. So I. hovoril len krátko, po maďarsky mu povedal, že chcú s ním hovoriť a odovzdal telefón. I.Z. telefonoval v ten večer dvakrát, pričom si W. so I. dohodli iba stretnutie v Maďarsku, na čo volali aj jeho, on však odmietol. Nepovedali mu, o aký kšeft ide, len agent spomenul, že mu mal niečo doniesť E.. Čo to malo byť mu nebolo známe a až z televízie sa dozvedel o zadržaní E. v Českej republike. Jeho jedinou chybou bolo, že na žiadosť W. telefonoval I.. Došlo k tomu tak, že W. mu nahovoril, že bez jeho záruky nechce s ním I. hovoriť. To bol jediný telefonát, viac sa do tzv. obchodu nestaral, nevedel, na čom sa oni dvaja dohodli. Poprel, že by sa stretol s manželkou W. W. v Kauflande v Rimavskej Soboty a že by s ňou komunikoval ohľadne obchodu s uránom resp. stretnutia W. s ľuďmi v Maďarsku.

Agent D. X. vypovedal v prípravnom konaní ako aj na hlavnom pojednávaní a to prostredníctvom technického zariadenia na prenos zvuku a obrazu, tzv. telemost za účasti náhradného sudcu, z jeho výpovedí vyplýva, že pracuje ako príslušník policajného zboru, pričom pri operatívno - pátracej činnosti mu oznámila osoba spolupracujúca s policajným zborom, že osoba E. J. a doposiaľ nezistené osoby z jeho skupiny sa dopúšťajú trestnej činnosti obchodovania s rádioaktívnym materiálom. Na základe tejto informácie túto osobu požiadal, aby mu sprostredkovala stretnutie s E. J.. Dňa 24.8.2007 sa vo Filákovke stretol s osobou, ktorá sa mu predstavila ako E. J.. S touto osobou nadviazal rozhovor, počas ktorého mu J. navrhol, že má na predaj materiál, ktorý označil ako rádioaktívny materiál, konkrétne urán. Ďalej mu povedal, že má kamarátov na Ukrajine, ktorí mu zabezpečujú na predaj tento materiál. Keď prejavil záujem o tento obchod, ponúkol mu olovený kontajner, v ktorom malo byť približne 1,5 kg rádioaktívnej látky urán. Nebolo špecifikované o aký urán sa jedná. Cenu za jeden gram stanovil J.Á. na 3.500,-USD. Nakoľko vyjadril pochybnosť nad tým, že takýmto tovarom disponuje, sľúbil mu J.Š. dodanie fotografií tovaru. Dal mu tiež kontaktné telefónne čísla - XXXX/XXX XXX a XXXX/XXX XXX a agent mu dal svoje telefónne číslo - XXXX/XXX XXX. Cez tieto telefónne čísla sa mali navzájom kontaktovať.

Vo všetkých rozhovoroch, ktoré nasledovali, sa bavili o obchode s rádioaktívnym materiálom. Dňa 3.9.2007 mu E. zavolať a povedal, že má pre neho fotografie tovaru. Na druhý deň, teda 4.9.2007 sa stretli v katastri mesta Filakovo, kde mu J. odovzdal CD disk a 5 ks diskiet. CD disk bol prázdny a na disketách sa nachádzali, na každej jeden kus fotografie tovaru. Na fotografiách sa nachádzala valcová nádoba. Valec mal priemer cca 10 cm, výšku cca 20 - 25 cm, bol zo železného, alebo z oloveného materiálu, vo vrchnej časti bol rozstrihnutý a zaklepaný smerom dovnútra. On za fotografie chcel, aby mu zaplatil aspoň cestu, avšak nedal mu nič. Pod valcovou nádobou sa nachádzali ukrajinské, alebo ruské noviny zo dňa 29.08.2007 alebo 30.08.2007. Po prezretí týchto fotografií sa telefonicky rozprávali o tom, že nafotené môže byť hocičo, pričom nemusí ísť o rádioaktívny materiál. Na toto mu J. povedal, že v dohľadnej dobe zabezpečí vzorku tohoto tovaru a donesie mu ju, aby si ju mohol dať preskúmať. Následne, dňa 5.10.2007 mu vo večerných hodinách zavolať a oznámil, že má vzorku a môže si prísť pre ňu ihneď do Filakova. Dohodli sa na stretnutí na druhý deň, 06.10.2007 o 09.00 hod. na opustenom čerpadle v k.ú. Filakovo. V tento deň a o tomto čase sa tam aj stretli, kedy J. z vrečka vytiahol malý balíček, podomácky vyrobené kožené puzdierko hnedej farby, toto rozbalil a vytiahol z neho plastovú nádobku, ako od nejakých liekov s výškou asi 7 cm a priemeru asi 1 cm. V tejto ampulke bolo asi do polovice nasýpaného prášku šedej farby. Ampulku na mieste neotváral a na jeho otázku, že čo to je mu E. J. odpovedal, že sa jedná o práškový urán 238. J. vedel o tom, že je to nebezpečné a že sa to môže vdychnúť a aj z toho dôvodu sa táto ampulka neotvárala. V čase, keď nádobka ležala na zemi, priložil k nej dozimeter, ktorý potvrdzoval známky rádioaktivity. Následne nádobku vložil do oloveného kontajnera, ktorý mal pripravený. Po prevzatí tohto tovaru mu E. J. povedal, že na predaj sú dva takéto kontajnery, ako sú nafotené na fotkách, ktoré mu predtým odovzdal. Uviedol, že jeden sa nachádza na území Maďarska a druhý na území Ukrajiny. Tvrdil, že hmotnosť je 1.400 až 1.500 gramov v jednej nafotenej nádobe, teda spolu že ide o 3 kg rádioaktívneho materiálu. Taktiež uviedol, že cena je pevná a to 3.500,-USD za 1 gram. Následne sa rozprávali o predajoch tovaru, na čo mu E. povedal, že sa jedná o troch Ukrajincov, ktorí majú dobré kontakty na podsvetie Ukrajiny a podľa jeho vyjadrenia sú nebezpeční. Ukrajinci, nakoľko poslali vzorku, nechceli za ňu peniaze, ale po preskúmaní vzorky sa mal ihneď uskutočniť obchod. V prípade, že by sa tento obchod nebol uskutočnil, hrozili fyzickou likvidáciou. Vzorku odovzdal v Kontrolnom chemickom laboratóriu MV SR v Slovenskej Ľupči a dal ju na skúmanie. Výsledkom chemického rozboru bol potvrdený rádioaktívny materiál urán. Následne prebehlo niekoľko telefonických rozhovorov s E. J., počas ktorých dojednávali obchod. Termín na uskutočnenie obchodu bol stanovený na 17.10.2007. Dňa 17.10.2007 mu J. uviedol, že cestuje do Čiech, kde ide zarobiť nejaké peniaze. Keď mu telefonoval 18.10.2007, jeho mobilný telefón už bol nedostupný. Neskôr zistil, že bol zadržaný príslušníkmi českej polície pri pokuse predat' červenú ortuť. Keď bol E. ešte na slobode, odovzdal mu telefónne číslo na osobu, s ktorou je v úzkom kontakte pri dojednávaní tohoto obchodu. Taktiež mu uviedol, že ak sa mu niečo stane, napr. dopravná nehoda, tento človek bude o obchode vedieť všetko. E. J. mu tvrdil, že predávajúci sú traja Ukrajinci a že E. poslaním bolo sprostredkovať tento obchod, za čo mal dostať od nich odmenu. Nakoľko mal telefónne číslo, po vzatí E. do väzby v Českej republike, zavolať na toto telefónne číslo prostredníctvom W. W. a na druhej strane sa predstavil muž menom Q.. Tento mu uviedol, že čakal na telefonát, nakoľko vie sprostredkovať tovar, ktorého vzorku doniesol E.. Q. mu uviedol, že vie o obchode všetko, aj o prevzatí fotografií a aj o prevzatí vzorky. Navrhol stretnutie v Maďarskej republike, na ktorom by dojednali podrobnosti obchodu. Stretnutie bolo dohodnuté na 17.11.2007 a za Ukrajincov sa ho zúčastnili 3 osoby. Prvá osoba sa predstavila ako Q., druhá ako X., tretia ako N., alebo X.. Q. predstavil N. ako človeka, ktorý tovar vie zabezpečiť, ktorý ho vie fyzicky previezť z Ukrajiny. N. hovoril o tovare aj o podrobnostiach obchodu, uviedol mu, že je na predaj látka urán 238, rovnaká ako doniesol J., má hmotnosť cca 1 kg a cena za tento 1 kg je 1.200.000,-USD. Následne N. uviedol, že je záujem o tovar, je schopný tovar prepraviť pravdepodobne z Ruska do Ukrajiny a následne do Maďarska a na Slovensko v priebehu týždňa. Keďže sa vlastne dohodli, že ten tovar kúpia, obchod sa mal uskutočniť presne o týždeň, t.j. 24.11.2007. Už predtým, ako jednal s E., požadovali nafotiť bankovky s dolármi. Fotografie dolárov odovzdal E.. U predávajúcich nadobudli dôveru, že majú ozaj záujem ten tovar nakúpiť. Kontaktovali sa následne mobilnými telefónmi, pričom na základe rozhovorov medzi ním a N., sa posunul termín predaja. Na stretnutí v Maďarsku sa dohodli na kúpe presne 1 kg tovaru, z ktorého mali vzorku, teda uránu v práškovom stave, pričom cena mala byť 1,2 mil. USD. Najprv mu N. povedal, že ho prevezie do prvej maďarskej obce za hranice s Ukrajinou. Nakoľko pred nimi na stretnutí povedal, že musí ešte zaplatiť človeka, ktorý tovar prevezie na Slovensko, ponúkol X. za príplatok 100.000,-USD tovar previezť na ľubovoľné miesto s odôvodnením, že pozná veľa miest na hraniciach, či už ukrajinsko-maďarských alebo maďarsko-slovenských, kde sa dá v pohode s takýmto tovarom prejsť. Keďže pri prvých dohodách ešte s E. mala byť miestom prevzatia obec Pribeník, X. povedal, že Pribeník pozná a prevezú tovar tam. Bol stanovený dátum 28.11.2007 na 11.00 h, kedy bola

pripravená policajná akcia s cieľom zadržať tieto osoby. Podľa dohody prišiel spolu s W. na miesto o 11.00 h a zastali 200 metrov od značky "štátna hranica" na slovenskej strane, pričom ďalekohľadom videl 3 osoby, v ktorých spoznal N., Q. aj X.. Keď sa N. opýtal, či má tovar pri sebe, on mu povedal že nie, tak otočil auto a išiel späť z bezpečnostných dôvodov. N. mu však hneď zatelefonoval, aby počkal, že príde s tovarom o niekoľko minút. To bolo v čase asi 11.45 h alebo 11,50 h. Neskôr mu znova telefonoval, že už má tovar pri sebe a to bolo asi o 13.40 h až 13,45 h. Vtedy už prišiel na hranicu len Q. a X. a tretia osoba, ktorú nepoznal. X. neprišiel. Požiadal telefonicky X. I., aby zdvihol tovar, aby videl, že ho majú. N. následne prekročil hranicu, išiel smerom k nemu a za ním išiel Q.. Ďalekohľadom videl, ako Q. drží v rukách dva predmety čiernej farby. Následne bola spustená policajná akcia, pri ktorej boli na slovenskej strane zadržaní N. a Q. a jedna osoba na maďarskej strane. Osobu, ktorá bola zadržaná na maďarskej strane nepoznal, neprišiel s ňou do kontaktu. Po vykonaní akcie boli na zemi niekoľko centimetrov od Q. nájdené 2 valce obťahnuté kožou spolu s lepiacou páskou, pričom tieto valce vykazovali známky rádioaktivity. On ich pustil na zem pri akcii. Valce boli prevezené po vykonaní potrebných úkonov do Kontrolného chemického laboratória v Jasove. Zo stretnutia s osobami X., X. a Q. mal agent dojem, že X. bol vedúcim skupiny, ktorý rozumel tomu, čo predáva, Q. vystupoval ako sprostredkovateľ a X. pôsobil ako ochrankár. Tento vystupoval ako agresívny človek, vravel, že vždy na každé stretnutie nosieva zbraň a v prípade, ak sa obchod nezrealizuje, môžu očakávať následky vo forme zlikvidovania rodín. Zbraň agent u neho nevidel. Uvedené osoby pôsobili podľa agenta tak, že presne vedeli, čo chcú predať, za čo chcú predať a akým spôsobom. N. mu vravel, že najprv prebehne obchod s jednou plechovkou, teda 1 kg materiálu a v prípade úspešného obchodu je možné zrealizovať ďalšie obchody s rovnakým materiálom. Už pred zatknutím E. J. v Českej republike, mu tento dal telefónne číslo na ľudí, ktorí tovar predávajú. Následne po zatknutí E. J. mu na mobilný telefón, ktorý používal, bolo asi dvakrát prezváňané z ukrajinského telefónneho čísla. Následne sa telefonicky skontaktoval s Ukrajincom, ktorý sa mu predstavil ako Q.. Tento človek uviedol, že v obchode sa pokračuje ďalej, aj po zadržaní E., ale k obchodu ako záruka príde aj S. Š.. Asi na druhý deň mu svedok W. W. povedal, že ho kontaktoval S. Š., ktorý už vedel, že sa telefonicky rozprávali s Ukrajincom Q., že vie, aký obchod sa ide robiť a že bez neho nikto obchod nespraví. W. mu tiež oznámil, že o dva dni večer majú prísť spoločne za Š., kde im on vysvetlí podrobnosti k obchodu. V stanovený deň vo večerných hodinách okolo 23.00 h prišli do miesta trvalého bydliska S. Š. v Rimavskej Sobotě, kde im zopakoval, že vie aký obchod sa chystajú robiť, vie o tom, kto sú tí ľudia, ktorí tovar predávajú a že bez neho sa obchod nedokončí. Vedel, že sa jedná o práškový urán z Ukrajiny a povedal cenu, koľko oni za to pýtajú, ako aj iné podrobnosti - kadiaľ pôjde trasa tovaru a že za príplatok 100.000 USD zabezpečí prevoz tovaru kdekoľvek na územie Slovenskej republiky. Počas návštevy asi dva razy telefonoval s Q. po maďarsky ohľadne upresnenia množstva a ceny tovaru, ako aj vzájomného stretnutia, čo mu prekladal svedok W.. Množstvo uránu malo byť 1 kg a suma zaň mala predstavovať 1.200.000,-USD a navyše príplatok 100.000,-USD za jeho dopravu na územie Slovenskej republiky. Dodávatelia uránu mali byť "veľkí hráči", Š. už s nimi mal v minulosti obchodovať a vystríhal ich, že by bolo veľmi zle, ak by ich sklamali tým, že by obchod neprebehol tak, ako bude dohodnutý. S. Š.W. ešte pred odchodom chcel od neho zálohu 20.000,-USD ako preddavok za to, že sa rozprával s tým Q., ktorú mu však nevyplatil. Potom mu už priamo telefonoval Q., ktorý ho volal hneď na stretnutie na Ukrajinu. Š. sa ešte pokúšal kontaktovať W., ale obchod sa už realizoval rovno cez Q. a ďalších bez S. Š.. Keď sa na stretnutí v Maďarskej republike rozprával s obvinenými I. a I., títo sa vyjadrili v tom zmysle, že S. Š. už k obchodu nepotrebujú a nechcú, aby sa s ním nemuseli deliť o svoje podiely. Agent D. X. ďalej ozrejmil, že svedok W. W. sa predstavoval ako Š. alebo N., obv. X.Á. I. bol oslovovaný nielen ako X., ale aj ako Š. alebo N. a osoba Q. je obv. Q. S. I.. Mobilný telefón, ktorý bol používaný len pri tejto akcii, využíval aj svedok W., a to v prípadoch, kedy bolo potrebné komunikovať po maďarsky. Obsah hovoru mu svedok následne prekladal do jazyka slovenského.

Chránený Svedok W. W. vypovedal v prípravnom konaní ako aj na hlavnom pojednávaní a to prostredníctvom technického zariadenia na prenos zvuku a obrazu, tzv. telemost za účasti náhradného sudcu že niekedy v priebehu mesiaca august 2007 bol v Lučenci oslovený E. J., s ktorým sa poznal, či by nevedel zobchodovať rádioaktívny materiál - urán, ktorého vedel dodať veľké množstvo. Po rozmyslení celej jeho ponuky naoko súhlasil s jeho návrhom, ale ešte v ten istý deň kontaktoval pracovníka kriminálnej polície a oznámil mu uvedený poznatok. Od tej chvíle spolupracoval s pracovníkom polície, ktorému pomáhal s ďalším zisťovaním vecí okolo tohto materiálu. Tohto pracovníka kriminálnej polície zoznámil s E. J., predstavil ho ako D., pričom mu povedal, že sa jedná o potenciálneho kupca rádioaktívneho materiálu. V ďalších fázach obchodu väčšinou s E. J. jednal už iba pracovník polície. Keď to však bolo potrebné, tak pri niektorých stretnutiach bol prítomný. Vedel o tom, že J. z vlastnej

iniciatívy doniesol pre D. vzorku materiálu, pre ktorú vycestoval do zahraničia, údajne do Maďarska, kde sa mal stretnúť s Ukrajinskými dodávateľmi tohto tovaru. E. J. mu dal aj telefónne číslo na jedného Ukrajinca, ktorý mal vedieť po maďarsky s odôvodnením, že ak by sa mu niečo stalo, aby zavolať na toto číslo. Následne sa z médií dozvedel, že J. bol zadržaný políciou v Českej republike. Potom na pokyn D. nič v danej veci nerobil. Po čase mu však na telefónne číslo, ktoré mu dal D. na používanie v tejto veci, telefonoval nejaký muž, ktorý sa predstavil ako "Q." a spýtal sa na možnosť dokončenia obchodu rozbehnutého s E. J.. Mal však podmienku, že vzhľadom na to, že sa nikdy nevideli, aby na stretnutie s ním priviedol S. Š. z Rimavskej Soboty, s ktorým vraj on už dávnejšie obchoduje. On S. Š. poznal, nakoľko sú vzdialená rodina. O tomto informoval pracovníka kriminálnej polície D.. Dňa 7.11.2007 okolo 10.00 h mu pred predajňou Farby-Laky v Rimavskej Sobote oznámil S. Š., že vie o tom, že mal rozbehnutý obchod s E. J. a rovnako vie, že mu volal ten ukrajinský Maďar Q.. Povedal mu tiež, že bez jeho účasti je samotný obchod nemožný. Odpovedal mu, že on sám nie je kompetentný na priame jednanie v tejto veci, že nech povie miesto a čas, kde môže priviesť kupca "D.", aby si samotné podmienky obchodu dohodli oni dvaja. Š. mu navrhol, aby s kupcom prišiel do jeho obydľia na Ul. H. C. W. I. o 23.00 h. Zároveň mu dal na seba telefónne číslo XXXX XXX XXX. O tomto postupe informoval D. a spolu s ním šiel na stretnutie k S. Š.. Tam sa bavili o obchode s uránom, kde Š. navrhol viacero verzií, ako by mal obchod prebehnúť. Navrhol aj stretnutie s predajcom materiálu z Ukrajiny na území Maďarska, s čím z dôvodu obavy o seba nesúhlasili. S. Š. im preto povedal, že za nejakú finančnú odmenu je schopný materiál previezť na Slovensko. Dňa 9.11.2007 mu mal S. Š. zavolať na telefónne číslo XXXX XXX XXX a konkretizovať D. množstvo tovaru, miesto prevzatia a aj cenu. Zo stretnutia odišli asi o 01.30 h. Potom sa mu ozýval už iba Q., ktorý býva na Ukrajine v meste D., ktorý mu zdôrazňoval, že vzhľadom na to, že ich zoznámil Š., ktorému on dôveroval, nie je potrebné, aby sa Š. už ďalej do tohto obchodu angažoval. Q. od neho žiadal stretnutie na území Maďarska, aby sa stretli v meste Beregsurány a tam sa porozprávali o podrobnostiach obchodu. Všetko tlmočil D. a o niekoľko dní spolu šli do Maďarska, kde sa stretli s Q. a ďalšími dvomi mužmi, ktorí sa predstavili ako X. a X.. Sedeli spolu v kaviarni blízko hotela Fehér v meste Vásárosnamény, kde im dávali rôzne otázky, aby si overili, či sa skutočne priatelia s E. J. a S. Š.. D. sa pýtal, čo majú na predaj a oni sa jednoznačne vyjadrili, že predmetom predaja má byť urán s izotopom 235 - 238 a vlastne tento urán, ktorý ponúkajú na predaj je totožný so vzorkou, ktorú dodali prostredníctvom E. J.. Predávajúci im tiež povedali, že pokiaľ tovar dovezú za maďarsko-slovenské hranice, celková cena ich ponúknutého tovaru bude 1,3 mil.-USD za 1 kg uránu. Hlavným organizátorom tejto skupiny sa mu javila osoba, ktorá o sebe tvrdila, že sa volá N., lebo on určoval kedy a kde bude tovar, aká suma sa požaduje a bolo evidentné, že ďalší dvaja sa riadili jeho pokynmi, druhá osoba predstavená ako X. vyzerala ako bodygard a tretia osoba - Q., zariaďoval prvý kontakt s týmito ľuďmi a tiež sa spolupodieľal na organizovaní tejto transakcie. Nakoniec im oznámili, že akonáhle budú mať tovar fyzicky u seba, dajú im telefonicky vedieť a navrhnú dátum jeho predaja. Po dlhšom čase sa ozvali, že tovar práve prechádza hranicou z Ukrajiny do Maďarska, a teda že obchod môže prebehnúť. Odvtedy bolo ešte viacero telefonátov, kde predávajúci stále oznamovali, čo je s tovarom a stále odsúvali predaj z jedného dňa na druhý. Nakoniec včera (28.11.2007) došlo k obchodu na hraničnom prechode Pribeník, kde došlo k zadržaniu predajcov tovaru políciou. Na hraničnom prechode to prebiehalo tak, že predajcovia prišli na osobnom motorovom vozidle zrejme Seat Leon a jeden z nich ostal pri aute. Nevidel mu dobre do tváre, ale zdalo sa mu, že ho predtým nikdy nevidel. Podľa stavby tela to nemohol byť X.. N. - Ukrajinec sa pohol smerom na slovenskú stranu hranice, kde sa na polceste stretli s D.. Potom Q. približne pri značke, kde je označená štátna hranica zdvihol dve plechovky, na ktoré sa D. pozrel ďalekohľadom a na D. znamenie ukázal N. peniaze - veľký zväzok bankoviek USD, ktoré vybral z kufra osobného auta aj s taškou. Vtedy N. od D. zobral ďalekohľad a pozrel sa na peniaze. V tej chvíli už zasiahla polícia a všetko sa skončilo. Svedok W. W. ozrejmil, že Q. I. je Q. a X. I. je N., F. Z. zadržaného v Maďarskej republike svedok nepoznal. Ďalej upresnil, že stretnutie s S. Š. v Rimavskej Sobote sa udialo pred predajňou Farby -Laky, kde mu tento uviedol, že on vie o obchode a o tom, že sú v kontakte s Q. a že bez neho je obchod neuskutočiteľný. Upozornil ho, že keby v obchode bola zapletená polícia, boli by z toho vážne následky, nakoľko oni už o ňom vedia. Po tomto stretnutí, prišla raz domov jeho manželka z nákupu a povedala mu, že ju oslovil S. Š. a že jej povedal niečo také, že ako sa opovážil sám ísť za tými Ukrajincami. Manželka až do konca prípadu nevedela, o čo sa jedná. Do kontaktu s obv. X. I. sa dostal asi v priebehu mesiaca október, keď bol v telefonickom jednaní s Q., ktorý mu povedal, že mu dá k telefónu toho najkompetnejšieho v obchode, na čo sa mu predstavil muž ako N., ktorý mal byť majiteľom tovaru. Muža, ktorý sa mu vtedy predstavil ako N., označil za X. I., osobu, ktorá sa zúčastnila jednania v Maďarsku za prítomnosti Braňa. Q. I. vedel, že sa jedná o obchod s uránom, aj keď pri telefonickom kontakte sa priamo o slove urán nehovorilo, ale hovorilo sa o tovare s číslom 235 alebo 238. Pri osobnom kontakte v tom meste v Maďarsku sa znovu hovorilo o uráne s takýmto

číslami. Vedel o tom aj X., ktorý sa pochválil na stretnutí v Maďarsku, že vzorka uránu, ktorá bola dodaná D., išla cez neho. Všetci, čo sa jednania v Maďarsku zúčastnili, vedeli že sa jedná o obchod s uránom. Bavili sa o tom všetci - spoločne, aj keď na upozornenie Q. predmet obchodu označovali ako kamión. Svedkovi boli prehraté záznamy na CD nosiči, ktorý je neutajovanou prílohou k č.p.: N.-XX/ZPČ-I.-X.-XXXX, ktorý sa k ich obsahu stručne vyjadril. Cenu uránu určil najskôr E. J. a následne na stretnutí v Maďarsku N. I.. Po predaji 1 kg uránu bola zo strany predávajúcich predostrená možnosť odoberať tento tovar pravidelne. O tom, že predávajúci vedeli, že ide o urán svedčí aj to, že Q. sa vyjadril v tom zmysle, že keď si zoberú dozimeter, tak tento bude pípať na diaľku, lebo je to veľmi dobrý tovar. O aktivite obv. S. Š. v predmetnom obchode po stretnutí v jeho dome, nemal vedomosť.

Chránená svedkyňa X. W. vypovedal v prípravnom konaní ako aj na hlavnom pojednávaní a to prostredníctvom technického zariadenie na prenos zvuku a obrazu, tzv. telemosť za účasti náhradného sudcu, že v mesiaci november 2007, presný dátum nevedela, šla na nákup do Kauflandu v Rimavskej Sobote v popoludňajších hodinách. V rade na pultový predaj mäsa stál S. Š., ktorý na ňu zakričal, aby šla ku nemu. Spýtal sa ju, kde má manžela, na čo mu uviedla, že doma. Kývol hlavou a spýtal sa ju, že prečo išiel manžel bez neho do Maďarska. Snažila sa mu uvádzať, že manžel nebol v Maďarsku, na čo Š. uviedol, že klame, lebo mal informácie, že v Maďarsku bol. Chcela ísť preč od neho za svojim nákupom, kedy jej Š. povedal, aby šla naspäť a odkázala manželovi, nech nerobí hlúposti, lebo že tí Rusi a Maďari vedia kto je, kde býva a že ten obchod sa bez neho - Š. neuskutoční. Sľúbila mu, že odkaz odovzdá a odišla preč. Manželovi o tom naozaj aj povedala, no k samotnej veci nič viac neuviedla.

Svedok E. J. bol po vylúčení jeho veci na samostatné konanie vypočutý prostredníctvom dožiadania orgánmi Českej republiky dňa 06.08.2008, kedy po zákonom poučení odmietol vo veci vypovedať. Na hlavnom pojednávaní vypovedal najprv samostatne ako svedok a následne tiež za účasti agenta a svedka W., ktorí boli vypočúvaný prostredníctvom telemosťou za jeho prítomnosti. Svedok uviedol, že k danému obchodu sa dostal tak, že stretol W. W., s ktorým kedysi spolupracoval, ale sa potom pohádali, na ulici pred políciou v júli, ktorý sa ho začal pýtať či s ním nevie niečo zoobchodovať, práve on ho nahováral na trestnú činnosť a lákal ho že aj on môže mať také auto ako má W., na čo on povedal, že áno, v tom čase robil podvody s tzv. červenou ortuťou, za bol aj neskôr v Čechách zadržaný a následne vydaný na Slovensko. W. mu vravel, že má takých kupcov na rádioaktívny materiál, ktorí sú miliardári a platia hneď. Rádioaktívny materiál odmietol. Dohodol sa s ním, že bude u kupca, ktorého mal W. predstierať, že má tento materiál aj keď ho nemal. Povedal mu, že má v banke selén. On nechcel predáť žiadny rádioaktívny materiál, keďže ho ani nemal, ale keď oni na tom trvali tak povedal, že ho zoženie, ale to bol len podvod. Oni ho stále otravovali a aj sa mu vyhrážali, tak začal s nimi hrať ich hru a chcel ich podviešť. Potvrdil, že im poslal fotky emailom s kontajnerom akože s rádioaktívnym materiálom s ukrajinskými novinami, bol ale len taký valec, kde nič nebolo. On s nimi chcel urobiť iba podvod, tak ako to zvykol, on žiadny urán zabezpečiť nevedel, ani nenechal žiadne čísla na nikoho kto by mohol pokračovať v tom obchode. Pri rozhovoroch ich naťahoval, že zoženie hocikolko kilo, za to mu X. s W. sľúbili peniaze, ale dali mu len 2.000,-Sk, dali mu mobil a sim kartu, z ktorej im má volať. On potom začal hľadať tento materiál u vojakov, hasičov, kamarátov, atď., ale našiel kobalt ale aj niečo iné, ale keďže mu X. s W. nedali peniaze, tak s tým prestal. Obžalovaných pozná, ale nevie ako sa dostali do tohto prípadu, neboli to jeho komplici, asi ich tiež vyprovokovali. Keď povedal, že má 2 kg materiálu v Maďarsku dovezeného z Ruska, dohodli sa s W. a X., že za kilo materiálu dá 3,5, mil. USD. Neuviedol, či predložil nejakú vzorku materiálu.

Svedok F. Z. bol vypočutý v prípravnom konaní a súd sa z jeho výpoveďou oboznámil. Vo svojej výpovedi zo dňa 20.12.2007 (zv. 4 č.l. 887-892) uviedol, že s obvinenými nie je v príbuzenskom pomere, s X. I. sa stretol asi dvakrát na Ukrajine, inak sa s nimi ani nepozná. Dňa 28. 11. 2007 odišiel motorovým vozidlom zn. Seat Leon ev. č. J. - XXX U. P. a dve hodiny čakal na hraničnom prechode Csap - Záhony. Následne šiel do mesta Kiszárda na benzínovú pumpu OD Tesco, kde sa stretol s X. I. a jeho troma spoločníkmi, ktorí tam prišli na motorovom vozidle zn. SUZUKI žltkastohnej farby. Z týchto osôb si dvaja sadli k nemu a X. povedal, aby šiel smerom na Sárospatak. K uvedenej preprave sa dostal tak, že mu neznáma ukrajinská osoba deň predtým zatelefonovala, aby prišiel do Kiszárdy k benzínovej pumpe, nakoľko sa zaoberal prepravou, pričom preváža ľudí, ako aj menší tovar. Prešli cez cigánsky most a odbočili smerom na Ricse. Najskôr N. udával smer a následne druhý cestujúci. Nevedel, kadiaľ ide, nakoľko v Ricse nebol a nasmerovala ho tam osoba, ktorá sedela vzadu vo vozidle. Išli až potiaľ, pokiaľ mu nebolo uvedené, že sú tam hranice a bolo vypísané STOP CONTROL. Tam vystúpil, zapálili si cigarety a N. o pár minút s niekým telefonoval, avšak nerozumel o čom, nakoľko poodišiel niekoľko

krokov. Keď nastupoval X. do auta, mal so sebou jednu športovú tašku - širokú, približne 70 až 80 cm dlhú, 20 až 30 cm vysokú. Keď proti nim zasiahla polícia, uvidel aj tri tašky, okrem tej športovej tam bola druhá menšia, kožená taška so zipsom, v ktorej boli doklady a jedna taška podobná - tvarom i rozmermi reklamným taškám, ktorá bola z látky. Kto túto tašku vložil do auta, nevedel uviesť, ale bola na zadnom sedadle vedľa muža, ktorý sedel vzadu. On nevedel, čo sa nachádza v taške, o aký materiál ide a na hraničnom prechode dostal len pokyn, že má trochu počkať. Pri rekognícii podľa fotografií opoznal osobu č. 18 z albumu číslo 1 a osobu na fotografii č. 3 z albumu číslo 2. Uviedol tiež, že keď boli na hraniciach a pofajčili si, znovu si sadli do auta, pričom za niekoľko minút prišlo na slovenskej strane jedno tmavé auto a vystúpila z neho jedna osoba. Vtedy X. vystúpil z auta a pohl sa k nemu, približne na polceste sa stretli. Prehodili pár slov a potom X. kývol smerom k ich autu a ten, ktorý sedel vzadu rukou niečo hľadal a vystúpil z auta a pohl sa smerom k X.. Následne prišla zásahová jednotka a všetkých zaistili. U neho v aute ostali všetky doklady X. I..

Svedok W. N. dňa 09.06.2007 (zv. 1 č.l. 324-327) vypovedal len v prípravnom konaní, k osobe obv. S. Š., ktorého v roku 2007 viezol spolu s C. D. na obchodné stretnutie do Českej republiky do Uherského Brodu. K predmetnému skutku nevedel uviesť žiadne skutočnosti.

Ďalej sa súd oboznámil s nasledovnými listinnými dôkazmi :

Zo zápisnice o vykonaní osobnej prehliadky zo dňa 28. 11. 2007 (zv. 4, č.l. 895-897, 903-904) vyplýva, že pri osobnej prehliadke F. Z. bolo nájdené jedna malá koženková taška, v ktorej sa nachádzali: 1 hnedá peňaženka s 2.200,- HUF (maďarský forint), 1 čierny diár, 1 doklad k ukrajinskému vodičskému preukazu vystavenému na meno X. I., 1 ukrajinský vodičský preukaz No XXXXXX na meno X. I., 1 maďarský preukaz K. na meno X. I., 1 ukrajinský pas č. N. na meno X. I., 1 čierna taška 60 x 25 cm s nápisom AML s obsahom: 1 čierny pletený pulóver, 1 ružový pletený pulóver, 1 fľaša alkoholu Napoleon Mon Amour, 1 hnedá plátená taška s nápisom Lynx s obsahom: 1 modré tričko, 1 prázdna peňaženka s nápisom Diesel, 1 biele tričko, 2 balenia cigariet s ukrajinskou ochrannou páskou, 1 čierna taška s nápisom AML, 1 taška s nápisom Metro (prázdna).

Podľa predbežného vyjadrenia KCHL CO Slovenská Ľupča zo dňa 8.10.2007 (zv. 2 č.l. 360) sa v prípade zaisteného materiálu jednalo o prášok vykazujúci známky rádioaktivity, v ktorom boli identifikované rádionuklidy uránu 235U a 238U s hodnotami aktivity 235U 1,32.104 Bq a 238U 2,31.1 08 Bq.

V zmysle protokolu o skúške č. 449/2007 vykonanej na Prírodovedeckej fakulte UK v Bratislave a odborného vyjadrenia doc. RNDr. L. K., CSc. (zv. 2 č.l. 401-413) obsahovala predložená vzorka označená ev. č. 010/2007-10 pomerne čistý prírodný urán zbavený prímiesí tória. Hmotnostná aktivita 238U v prírodnom uráne a tiež v U3O8 je 12,43 kBq.g-1. Hmotnostná aktivita 238U vo vzorke bola 12,20 kBq.g-1. Uránová ruda a tiež U3O8 je podľa atómového zákona č. 541/2004 Z. z. jadrovým materiálom, s ktorým môže nakladať len ten, kto má na to povolenie od Úradu jadrového dozoru Slovenskej republiky. V prílohe označil oficiálne ceny uránu (zv. 2 č.l. 409).

Podľa predbežného vyjadrenia KCHL CO Jasov zo dňa 29.11.2007 (zv. 2 č.l. 415) vykazovali oba zaistené predmety známky rádioaktivity, pričom v nich boli identifikované rádionuklidy uránu 235U a 238U s informatívnymi hodnotami aktivity 235U - 2.105 Bq, 238U - 5.109 Bq. Vzorka č. 1 bola uložená v olovenom mäkkom obale, v ktorom bola zabalená sklenená nádoba s uzáverom naplnená čierno-hnedým práškom s hmotnosťou 426,5 g. Vo vzorke č. 2 išlo o kus železnej príruby z nerezovej ocele naplnenej čierno-hnedým práškom s hmotnosťou 54,9 g. Uvedený materiál podliehal v zmysle § 12 atómového zákona č. 541/2004 Z. z. kontrole Úradu jadrového dozoru SR a zároveň v zmysle Prílohy č. 2 Nariadenia Vlády SR č. 345/2006 Z. z. o základných bezpečnostných požiadavkách na ochranu zdravia pracovníkov a obyvateľov pred ionizujúcim žiarením, takýto rádioaktívny materiál nie je možné vyňať spod administratívnej kontroly.

Podľa znaleckého posudku z odboru rádiochemickej analýzy, ktorý vypracoval doc. RNDr. L. K., CSc. (zv. 2, č.l. 419-431) je možné jednoznačne konštatovať, že zaistený materiál je urán, pomerne čistý a zbavený prímiesí tória. Podľa znalca ide v prípade zaistenej vzorky prírodného uránu o identický materiál ako vo vzorke označenej ev. č. XXX/XXXX-XX. Obohacovanie prírodného uránu je možné

uskutočniť len v priemyselných zariadeniach a vo väčšom množstve, pričom takéto zariadenia sa v SR ani v ČR nenachádzajú. Cena prírodného uránu UO₂ je zhruba 300,-USD za 1 kg, pričom toto tvrdenie je podložené dostupnými informáciami z internetu. K cene predmetného materiálu na čiernom trhu sa nevedel vyjadriť. Dodaná vzorka podľa uskutočnených analýz vykazovala spracovanú uránovú rudu. Na zaistených rukaviciach boli pozitívne identifikované izotopy uránu, ktoré vykazovali rovnaké spektrá ako zaistená vzorka. 1 g prírodného uránu má celkovú aktivitu 25,28.103 Bq, t.j. 25,28.103 Bq x 481,4 g = 12,17.106 Bq, čo je množstvo, ktoré je možné použiť na výrobu tzv. malej špinavej bomby, ktorá môže mať pri použití za následok radiačné, organizačné a sociálno-ekonomické riziko.

V zmysle odborného vyjadrenia Úradu verejného zdravotníctva Slovenskej republiky (zv. 2 č.l. 362-364) je externé ožiarenie rádioaktívnym uránom z hľadiska biologických účinkov menej závažné. Urán môže poškodiť zdravie najmä ak sa dostane do organizmu potravou alebo vdychovaním, čo je spôsobené jeho chemickou toxicitou, ako aj rádioaktivitou. Rozpusťné formy uránu majú tendenciu vylúčiť sa z tela močom, pričom môže dôjsť k závažnému poškodeniu obličiek, pokiaľ sa dostane do krvného obehu, môže sa jeho časť ukladať do kostného tkaniva. Nerozpusťná forma uránu je nebezpečná najmä pri inhalácii vo forme prachu. Urán a jeho zlúčeniny sú rádioaktívne látky, ktoré sú zároveň v zmysle atómového zákona č. 541/2004 Z. z. zaradené medzi jadrové materiály. Z hľadiska možného poškodenia zdravia predstavujú problém viac toxikologický ako rádiologický, pričom možné poškodenie zdravia závisí od spôsobu expozície a množstva látky. V odbornom vyjadrení boli ďalej charakterizované pôsobenia podľa jednotlivých spôsobov expozície, tiež bolo zaujaté stanovisko k vhodnosti použiť zaistený jadrový materiál na výrobu "špinavej" bomby.

Slovenské elektrárne a.s. sa v odbornom vyjadrení (zv. 2 č.l. 366-370) vyjadrili k stanoveniu oficiálnych cien jadrového paliva, k obchodovaniu s jadrovými materiálmi na oficiálnych trhoch, k nadobúdaniu, nakladaniu a k evidencii jadrových materiálov, ako aj k dodávateľom jadrového paliva.

Úrad jadrového dozoru SR vo svojom stanovisku (zv. 2 č.l. 372) uviedol, že podľa atómového zákona č. 541/2004 Z. z. je prírodný urán jadrovým materiálom, na ktorý sa vzťahuje aj zmluva E.. Podľa zákona môže s jadrovým materiálom nakladať len ten, kto má povolenie Úradu jadrového dozoru SR. Vo vzťahu k možnosti využitia zaisteného jadrového materiálu na teroristické účely uzavreli, že tento je vhodný na výrobu "špinavej" bomby, avšak vzhľadom na celkovú aktivitu by jej použitie pôsobilo skôr psychologicky, než ako možnosť spôsobenia závažného ohrozenia zdravia ľudí a bezpečnosti. Zaistený jadrový materiál bol uložený v Jadrovej a vyradovacej spoločnosti a.s. a bol zároveň zaradený do systému evidencie jadrových materiálov v SR.

Generálny štáb Ozbrojených síl SR vo svojom odbornom vyjadrení (zv. 2 č.l. 396-399) podrobne popísal základné údaje týkajúce sa uránu, ako rádioaktívneho prvku vo forme čierneho kovového prášku. Zaistený materiál sa nepoužíva v OS SR, je to prvostupňový prekurzor na výrobu zbrojného materiálu, alebo materiálu pre jadrové energetické zariadenia. Ďalšia úprava takéhoto materiálu vyžaduje veľké množstvá prekurzora a špecializované technologické prevádzky, ktoré v SR nie sú dostupné. Zaistený materiál vo forme prášku nemá vojenské využitie, ale ako kovový materiál sa dá použiť pre strely do zbraňových systémov. Vyjadrili pochybnosť, že by sa dal použiť na výrobu štandardnej "špinavej" bomby, nakoľko má nízku aktivitu, disponuje slabými rozptylovými charakteristikami a v zaistenej chemickej forme aj pomerne nízkou toxicitou. Popísali stručne podstatu a technológiu výroby "špinavej" bomby, ktorá však zatiaľ nebola nikdy reálne vyskúšaná.

Národná ústredňa Interpol ako aj jej jednotlivé pobočky, policajní prídelenci na jednotlivých zastupiteľských úradoch Slovenskej republiky v zahraničí, ako aj Slovenská informačná služba sa vo svojich správach stručne vyjadrili k obdobným prípadom, kedy bol zaistený rádioaktívny materiál.

Podľa znaleckého posudku z odboru psychiatrie (zv. 2 č.l. 504-523) obv. X. I. netrpel a ani netrpí žiadnou duševnou chorobou alebo poruchou. Nebezpečnosť svojho konania pre spoločnosť, ako i jeho protiprávnosť vedel rozpoznať a mohol ovládať aj svoje konanie. Znalci u neho nezistili žiadnu formu závislosti.

Podľa znaleckého posudku z odboru psychiatrie (zv. 2 č.l. 524-541) obv. Q. S. I. netrpel a ani netrpí žiadnou duševnou chorobou alebo poruchou, je však osobou so schizoidnými črtami, čo je však

súčasťou jeho povahy. Nebezpečnosť svojho konania pre spoločnosť, ako i jeho protiprávnosť vedel rozpoznať a mohol ovládať aj svoje konanie. Znalci u neho nezistili žiadnu formu závislostí.

Podľa znaleckého posudku z odboru psychiatrie (zv. 2 č.l. 542-560) obv. S. Š. netrpel a ani netrpí žiadnou duševnou chorobou alebo poruchou v pravom slova zmysle, je však osobou ľahko duševne zaostalou s prevažne disocálnou osobnosťou. Nebezpečnosť svojho konania pre spoločnosť, ako i jeho protiprávnosť vedel rozpoznať a mohol ovládať aj svoje konanie. Znalci u neho nezistili žiadnu formu závislostí.

Podľa znaleckého posudku z odboru psychológie (zv. 2 č.l. 561-581) obv. X. I. je jazykovo nadaný, komunikačne zdatný, orientovaný na pracovnú výkonnosť a zaistovanie materiálnych prostriedkov pre rodinu, bez negatívnych návykov, sociálne adaptabilný. Intelektové schopnosti zodpovedajú podpriemeru tesne pri hranici pásma normy. Z povahových čŕt dominuje extroverzívna orientácia, komunikatívnosť, sociálne pozitívna hodnotová orientácia s preferenciou rodiny, emočná stálosť, vytrvalosť, dobrá matrimoniálna a pracovná adaptácia, jeho osobnosť nevykazuje mimoriadne organizačné schopnosti, duševný vývoj zodpovedá norme, mravné cítenie je na konvenčnej úrovni. Schopnosť obvineného správne a úplne vnímať sledované a prežívané udalosti, tieto si zapamätať a reprodukovať je veľmi dobrá bez prejavov zníženia pamäti duševnou chorobou alebo poruchou. Znalci vyšetrením nezistili sklony k fantazijnému spracovaniu skutočností, kontakt s realitou je spoľahlivý, zvýšený sklon ku klamstvu nebol zistený. Z psychologického hľadiska sa javí ako pravdepodobná pohnútka konania snaha získať finančné prostriedky. Prognóza ďalšieho vývoja osobnosti vo vzťahu k protispoločenskému konaniu je priaznivá.

Podľa znaleckého posudku z odboru psychológie (zv. 2 č.l. 582-601) obv. Q. S. I. je osobnosť s akcentáciou schizoidných čŕt, pri jeho mentálnej úrovni je sociálne menej zdatný, jeho duševný obzor je úzky, neprekračuje banálnu úroveň, nedisponuje väčšími organizačnými schopnosťami, chýba mu potrebná predvídavosť, jeho intelektové schopnosti sú podpriemerné, pod hranicou pásma normy. Preferuje samotárske aktivity, schopnosť vyjadrovať pocity je nižšia, mravné cítenie je na konvenčnej úrovni. Schopnosť správne a úplne vnímať sledované a prežívané udalosti a tieto si zapamätať a reprodukovať na úrovni potrebnej pre účely trestného konania, je plne zachovaná, zodpovedá úrovni populačnej normy. Vyšetrením u neho neboli zistené sklony k fantazijnému spracovaniu skutočností, klamstvu, alibistickému spracovaniu situácie, ani k účelovému spracovaniu jednotlivých údajov, či k zvýšenej sugestibilite. Zo psychologického hľadiska pravdepodobnou pohnútkou k trestnému činu bola u obvineného nádej na možný zisk. Prognóza ďalšieho vývoja osobnosti vo vzťahu k protispoločenskému konaniu je priaznivá.

Podľa znaleckého posudku z odboru psychológie (zv. 2 č.l. 602-621) obv. S. Š. je osobnosťou s pozitívnou delikventnou anamnézou, vykazujúcou obmedzený duševný rozvoj, s retardáciou mravného cítenia na premorálnej úrovni. Intelektové schopnosti zodpovedajú pásmu ľahkej duševnej zaostalosti v jej ťažšom stupni. Akcentované sú disocálne črty osobnosti s nedostatočným ohľadom na sociálne normy, neschopnosť poučiť sa zo skúseností, ako aj sklon k racionalizácii vlastného konania. Jeho osobnosť vykazuje sklon k využitiu príležitostí pre získanie osobnej výhody, je zvýšene manipulovateľný a chýbajú mu organizačné schopnosti, teda môže plniť iba nenáročné úlohy a nemusí plne chápať ich význam. Schopnosť správne vnímať sledované a prežívané udalosti, tieto si zapamätať a reprodukovať ich je kvantitatívne obmedzená, ale zodpovedá úrovni potrebnej pre trestné konanie. Znalci vylúčili obmedzenie týchto schopností vplyvom duševnej choroby, zodpovedajú však trvalej duševnej poruche, ktorou je znížený intelekt. Sklony obvineného k fantazijnému spracovaniu skutočností neboli zistené, sklony ku klamstvu, alibizmu a účelovému spracovaniu jednotlivých údajov však nemožno vylúčiť. Z psychologického hľadiska sa ako pohnútky k spáchaniu činu javia priateľské väzby s časťou spolupáchateľov a vidina možného zisku.

Podľa oznámenia Národnej banky Slovenska bol kurz slovenskej koruny k americkému doláru platný na deň 28.11.2007 podľa kurzového lístka Národnej banky Slovenska 22,564 SKK za 1 USD. Pri prepočte 1.300.000,-USD (amerických dolárov) na slovenské koruny podľa uvedeného kurzu, predstavuje uvedená suma čiastku 29.333.200,-Sk.

Z prepisu záznamov o uskutočnenej telekomunikačnej prevádzke je zrejмый obsah komunikácie medzi obvinenými na jednej strane a agentom a svedkom W. W.m na strane druhej, vzájomné oslovenia,

ako aj pokyny a požiadavky na určité konania. Vzájomné prepojenie obvinených osôb a ich telefonické kontakty preukazujú údaje o uskutočnenej telekomunikačnej prevádzke ako aj znalecké posudky z odb. elektrotechniky, obsahom ktorých je výsledok znaleckého skúmania zaistených mobilných telefónov a SIM kariet obvinených a agenta.

Zo zápisnice o vykonanej obhliadke miesta činu a pripojenej fotodokumentácie a plánu (zv. 4 č.l. 838-849) je zrejmä konkrétna situácia na mieste, kde došlo k zadržaniu obvinených .

Hodnotenia a správy na obž. X. I. a Q. S. I. získané formou právnej pomoci z Ukrajiny a Maďarskej republiky sú všeobecné (zv. 4 č.l. 898-900, 1218-1228). Tieto nemajú záznam v trestnom registri.

Trestného činu nedovolenej výroby a držania jadrových materiálov, rádioaktívnych látok, vysoko rizikových chemických látok a vysoko rizikových biologických agensov a toxínov sa podľa § 298 ods. 1 Trestného zákona dopustí ten, kto bez povolenia vyrobí, dovezie, vyvezie, prevezie, kúpi, predá, vymení, upraví, použije, dá na prepravu alebo inak sebe alebo inému zadováži alebo prechováva jadrový alebo iný obdobný rádioaktívny materiál alebo vysokorizikóvu chemickú látku, alebo vysoko rizikový biologický agens alebo toxín, alebo veci určené na ich výrobu.

Podľa § 298 ods. 2 písm. a) Trestného zákona sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 závažnejším spôsobom konania.

Podľa § 298 ods. 4 písm. b) Trestného zákona sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 a získa ním prospech veľkého rozsahu.

Podľa § 138 písm. i) Trestného zákona sa závažnejším spôsobom konania rozumie páchanie trestného činu organizovanou skupinou.

Podľa § 125 ods. 1 Trestného zákona sa malou škodou rozumie škoda prevyšujúca sumu 8 000 Sk. Škodou väčšou sa rozumie suma dosahujúca najmenej desaťnásobok takej sumy. Značnou škodou sa rozumie suma dosahujúca najmenej stonásobok takej sumy. Škodou veľkého rozsahu sa rozumie suma dosahujúca najmenej päťstonásobok takej sumy. Tieto hľadiská sa použijú rovnako na určenie výšky prospechu, hodnoty veci a rozsahu činu.

Podľa § 129 ods. 2 Trestného zákona sa organizovanou skupinou na účely tohto zákona rozumie spolčenie najmenej troch osôb na účel spáchania trestného činu, s určitou deľbou určených úloh medzi jednotlivými členmi skupiny, ktorej činnosť sa v dôsledku toho vyznačuje plánovitosťou a koordinovanosťou, čo zvyšuje pravdepodobnosť úspešného spáchania trestného činu.

Podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona je pokus trestného činu konanie, ktoré bezprostredne smeruje k dokonaniu trestného činu, ktorého sa páchatel' dopustil v úmysle spáchať trestný čin, ak nedošlo k dokonaniu trestného činu.

Podľa § 14 ods. 2 Trestného zákona pokus trestného činu je trestný podľa trestnej sadzby ustanovenej na dokonany trestný čin.

Podľa § 21 ods. 1 písm. d) Trestného zákona je účastník na dokonanom trestnom čine alebo na jeho pokuse je ten, kto úmyselne poskytol inému pomoc na spáchanie trestného činu, najmä zadovážením prostriedkov, odstránením prekážok, radou, utvrdzovaním v predsavzatí, sľubom pomôcť po trestnom čine (pomocník).

Podľa § 21 ods. 2 Trestného zákona na trestnú zodpovednosť účastníka sa použijú ustanovenia o trestnej zodpovednosti páchatel'a, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 15 písm. a) Trestného zákona je trestný čin spáchaný úmyselne, ak páchatel' chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom.

Podľa § 18 Trestného zákona sa na priťažujúcu okolnosť alebo na okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby prihliadne, ak ide o

a) ťažší následok, aj vtedy, keď ho páchatel' zavinil z nedbanlivosti, ak tento zákon nevyžaduje aj v tomto prípade zavinenie úmyselné, alebo

b) inú skutočnosť, aj vtedy, keď o nej páchatel' nevedel, hoci o nej vzhľadom na okolnosti a na svoje osobné pomery vedieť mal a mohol, ak tento zákon nevyžaduje, aby o nej páchatel' vedel.

Súd po vyhodnotení uvedeného dokazovania s poukazom na právny názor Najvyššieho súdu SR dospel k záveru, že je nepochybné, že obvinení svojim konaním ohrozili záujem chránený Trestným zákonom, ktorým je v danom prípade ochrana bezpečnosti spoločnosti a ľudí proti možnému ohrozeniu, ktoré vyplýva z nekontrolovanej výroby, dovozu, vývozu, prevozu, prechovávaní alebo obstarávaní rádioaktívneho materiálu. S ohľadom na nebezpečnosť takéhoto materiálu, ako aj všeobecnú nebezpečnosť pre ľudstvo v prípade jeho nekontrolovaného využitia alebo zneužitia zákonodarca stanovil podmienky pre nakladanie s rádioaktívnym (jadrovým) materiálom v zákone č. 541/2004 Z.z. o mierovom využívaní jadrovej energie a o zmene a doplnení niektorých zákonov (atómový zákon). Spoločenská nebezpečnosť tohto trestného činu v jeho základnej skutkovej podstate vychádza z toho, že s rádioaktívnym materiálom sa nakladá v rozpore s tým, ako to upravuje atómový zákon, podľa ktorého rádioaktívne materiály podliehajú prísnej evidencii a kontrole zo strany Úradu jadrového dozoru Slovenskej republiky, ktorý vydáva aj povolenia k nakladaniu s jadrovými materiálmi. Tiež je treba prihliadnuť na skutočnosť, že urán vzhľadom na svoje špecifické vlastnosti nie je bežne obchodovateľným tovarom na komoditných burzách, ale spadá pod zárukový systém Medzinárodnej agentúry pre atómovú energiu, ktorá kontroluje obchodovanie s uránom na surovinových komoditných burzách. Ide teda o materiál, s ktorým nie je možné voľne obchodovať, ani ho voľne prevážať.

Obžalovaní X. I. a Q. S. I. po objektívnej stránke naplnili znaky pokusu prečinu nedovolennej výroby a držania jadrových materiálov, rádioaktívnych látok, vysoko rizikových chemických látok a vysoko rizikových biologických agensov a toxínov podľa § 14 ods. 1, § 298 ods. 1, 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno i) Trestného zákona, tým, že rádioaktívny materiál bez povolenia doviezli na územie Slovenskej republiky, konkrétne z územia Maďarskej republiky a že sa ho bez povolenia pokúsili predat' a spáchali tento čin závažnejším spôsobom konania - organizovanou skupinou.

Z hľadiska subjektívnej stránky má súd za to, že obžalovaní konali v priamom úmysle v zmysle ustanovenia § 15 písm. a) Trestného zákona č. 300/2005 Z.z., keďže vedeli čo idú predávať a aký materiál majú dodať. Ako motív spáchania trestnej činnosti je možné dôvodne predpokladať získanie finančných prostriedkov, čo je zrejmé z výpovedí obžalovaných ako aj znaleckého posudku z odboru psychológie.

Na skutku nemení nič ani skutočnosť, že konanie obvinených dospelo len vývojového štádia pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona, vzhľadom na to, že predaj jadrového materiálu nebol zavŕšený vzájomným odovzdaním tovaru a peňazí, keďže tesne pred ním prebehla policajná akcia, pri ktorej boli obvinení X. I. a Q. S. I. zadržaní, ale tiež preto, že obchod bol realizovaný v rámci predstieraného prevodu podľa ustanovenia § 112 Trestného poriadku, teda s ingerenciou orgánu štátu, konkrétne príslušných zložiek polície.

Podľa § 112 ods. 1 Trestného poriadku sa predstieraným prevodom rozumie predstieranie kúpy, predaja alebo iného spôsobu prevodu predmetu plnenia, na ktorého držanie sa vyžaduje osobitné povolenie, ktorého držanie je zakázané, ktorý pochádza z trestného činu alebo ktorý je určený na spáchanie trestného činu. Predstieraný prevod možno vykonať v trestnom konaní pre úmyselný trestný čin, na ktorý zákon ustanovuje trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby prevyšujúcou tri roky, korupciu alebo pre iný úmyselný trestný čin, o ktorom na konanie zaväzuje medzinárodná zmluva, ak možno dôvodne predpokladať, že ním budú zistené skutočnosti významné pre trestné konanie.

Inštitút predstieraného prevodu je prostriedkom operatívno - pátracej činnosti, z povahy ktorého vyplýva, že určitým orgánom (ku ktorým patrí aj polícia) je zákonom umožnené predstieranie zdanlivo skutočných okolností za stanoveným účelom. Právny úkon, ktorým je v danom prípade kúpa, nie je vykonaný so

všetkými právom priznávanými a garantovanými dôsledkami, teda nie je vykonaný slobodne a vážne, ale ide o úkon absolútne neplatný (z hľadiska § 39 Občianskeho zákonníka - zákon č. 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov). Výsledkom predstieraného prevodu tak nemôže byť prevod v tomto prípade vlastníckeho práva k predávanej veci, teda nemôžu nastať účinky spojené s predajom veci. Trestný čin, za účelom objasnenia ktorého bol využitý predstieraný prevod veci, nie je dokonaný, pretože nedošlo k následku, ku ktorému konanie obvinených smerovalo.

Na základe uvedeného rozsiahleho dokazovania a vyššie uvedených skutočností súd dospel k nasledovným zisteniam. V prvom rade súd skúmal, či sa skutok stal tak, ako je uvedené v obžalobe. Možno povedať, že z vykonaného dokazovania v zásade vyplynulo, že skutok bol spáchaný tak ako je uvedené v obžalobe, pričom žiadne iné podstatné skutočnosti nevyplynuli z vykonaného dokazovania. Tieto skutočnosti predovšetkým vyplývajú z výpovedí obžalovaných, ako aj z vykonaných odpočúvaní a ich prepisov, výpovedí svedkov, predovšetkým agenta D. X. a svedkov W. W. a E. J.. Súd sa tiež oboznámil s množstvom listinných dôkazov, ktoré podporne vypovedajú o spáchaní daných skutkov tak ako je to uvedené v obžalobe. Vykonané dokazovanie sa týkalo predovšetkým toho, akým spôsobom sa začal pokus o predaj jadrového materiálu, počnúc od prvotných kontaktov E. J. a W. W., následne agenta a obžalovaných. Postupne na základe určitých krokov a to telefonických, emailových a osobných kontaktov sa najprv E. J. dohodol na zabezpečení predaja jadrového materiálu, následne po jeho zadržaní v Českej republike pokračoval v tomto "obchode" obžalovaný 2/ sa agentom a W., na základe odporúčania obžalovaného 3/. Po rôznych vzájomných dohodách a stretnutiach uvedené konanie vyústilo do štádia pokusu o predaj uránu, ktorý sa mal vykonať na Slovensko - Maďarských hraniciach, pričom pri odovzdávke tovaru - uránu boli obžalovaní 2 a 3 aj s tovarom zadržaní políciou.

Súd sa však nestotožnil s právnou kvalifikáciou daných skutkov. Prokurátor podal obžalobu pre pokus obzvlášť závažného zločinu podľa § 298 odsek 1, 2 písm. a), 4 písm. b) s poukazom na § 138 písm. i) Trestného zákona, teda skutok mal byť spáchaný organizovanou skupinou a zároveň ním mal byť získaný prospech veľkého rozsahu. Čo sa týka prospechu veľkého rozsahu súd má za to, že nebola naplnená daná skutková podstata a to z dôvodu, že síce je pravdou, a je to potvrdené výpoveďami agenta aj svedka W., aj keď tieto sa rozchádzajú v značnej miere s výpoveďami obžalovanými, že títo mali ponúkať nejaký jadrový materiál a mali žiadať sumu, ktorá je uvedená v obžalobe. Najprv to malo byť 1 200 000,-USD, potom to malo byť 1 300 000,- USD, ešte predtým E. J. žiadal 3,5 mil. USD za kilo materiálu. Súd tu neuznal prospech veľkého rozsahu vzhľadom na výpoveď znalca doc. L. K. ako aj jeho znalecký posudok, ktorí aj na hlavnom pojednávaní vypovedal, že zadržaný materiál bol takmer čistý prírodný urán neobohatený. Zároveň sa znalec vyjadril, že rádioaktivita a nebezpečnosť tohto uránu je na nízkej úrovni a v podstate pri kontakte s týmto materiálom nie je ohrozené zdravie človeka, daný urán je použiteľný na výrobu tzv. špinavej bomby, čo znamená, že by tento urán mohol byť použitý za psychologickým účelom, keby sa niekde oznámilo, že sa na danom mieste nachádza urán, čo by mohlo mať za následok paniku a následne vznik škôd avšak, ktorý by priamo nesúvisel s rádioaktivitou a nebezpečnosťou samotného materiálu. Tu je tiež nutné podotknúť, že nebolo žiadnym spôsobom preukázané, že by obžalovaní chceli použiť daný materiál ako špinavú bombu, resp. že ho chceli predáť niekomu, kto by tento materiál mohol takto zneužiť. Zo znaleckých posudkov vyplýva, že na obohatenie prírodného uránu nie sú u nás ani v Čechách príslušné zariadenia. Znalec sa jednoznačne vyjadril, že na iné využitie než na výrobu špinavej bomby alebo použitie na laboratórne účely nebol daný materiál použiteľný. Ďalšou nemenej dôležitou skutočnosťou je, že sa znalec vyjadril k cene resp. k hodnote tohto materiálu, kde uviedol, že kilogram takéhoto uránu, ktorý sa používa predovšetkým na laboratórne účely, je možné kúpiť alebo zabezpečiť za hodnotu 300,-USD za 1 kg hmotnosti. Taktiež sa vyjadril, že nevie určiť inú cenu ani nevie, aká by mohla byť hodnota na čiernom trhu ani kto by mohol taký materiál chcieť na čiernom trhu kúpiť. Z toho súd vyplýva, že ak bolo zaistené necelé pol kg takéhoto uránu, tak jeho hodnota by mala byť okolo 150,- USD a nie 1 300 000,-USD. Samozrejme súd vzal do úvahy to, že iná vec je keby si kúpilo takýto urán laboratórium legálnym spôsobom, aby ho použilo na laboratórne účely, iná vec je, ak by chcel niekto kúpiť takýto materiál na čiernom trhu, kde by sa dal zneužiť. Tu je však otázne akú by tento materiál mal hodnotu a kto by ho vôbec chcel na čiernom trhu v Slovenskej republike kúpiť. Vzhľadom na vyjadrenie znalca je však zrejmé, že skutočná cena zadržaného materiálu je niekde úplne inde ako cena dohodnutá medzi obžalovanými a agentom. Uvedenými skutočnosťami sa značne znižuje aj závažnosť konania obžalovaných a tiež spoločenská nebezpečnosť ich konania oproti závažnosti uvedenej v obžalobe.

V našom prípade je zrejmé, že záujem o kúpu tohto materiálu prejavili chránený svedok a agent. Z toho akým spôsobom bol ponúknutý obchod s jadrovým materiálom, oslovením svedka W. svedkom J. na ulici a celý následný priebeh konania obžalovaných, ktorý sa vyznačoval vysokou neprofesionalitou, náhodným správaním a neplánovanými kontaktmi, z ktorých mnohé vyvolal svedok W. sám, len umocňuje myšlienku, že obžalovaní spolu s E. J. chceli agenta ako potencionálneho kupca a jeho pomocníka W., podviesť, tak že im nasľubujú dodanie rádioaktívneho materiálu s nebezpečnou radiáciou, pričom je otáznave a hypotetické či by ho vedeli zabezpečiť, a namiesto takého materiálu, im donesú takmer bezcenný materiál, ktorého nebezpečenstvo pre zdravie človeka je minimálne, ktorý možno pochádza z nejakého laboratória z Ukrajiny, prípadne ešte z Černobylskej elektrárne, čo by mohlo poukazovať na spojenie obž. 1 s kamarátom, ktoré tam pracoval. Súd má za to, že rozhodne by skutoční majitelia alebo sprostredkovatelia nebezpečného rádioaktívneho materiálu v hodnote 1.300.000,-USD neponúkali takýto materiál náhodným oslovením známeho na ulici, pričom týmto známym bol akurát spolupracovník polície - chránený svedok W., inak osoba viackrát súdne trestaná aj na NEPO tresty, osoba, ktorá si neskôr zmenila meno a začala spolupracovať s políciou na viacerých prípadoch. Z následného konania tohto svedka v spojení s činnosťou agenta, ktoré je preukázané vykonávanými odposluchmi vyplýva, že práve svedok W. viackrát kontaktoval obžalovaných, s tým, aby už dotiahli daný obchod do úspešného konca, pričom sa v podstate ani svedok ani agent nijako nebránili poskytnutiu požadovanej sumy. S poukazom na sumu, ktorú obžalovaný žiadali a kvalitu materiálu, ktorú priniesli na predaj sa súdu skôr javí konanie obžalovaných ako pokus o podvod, aj keď je zrejmé, že agenta ani chráneného svedka nemohli uviesť obžalovaní do omylu ani im spôsobiť škodu, naopak do omylu boli zámerne uvedení obžalovaní v snahe objasniť ich trestnú činnosť. Tiež si možno logicky s vyššie uvedených skutočností vyvodíť, že zrejme nikto okrem agenta polície by nesúhlasil so zaplatením sumy 1.300.000,-USD za neznámy materiál, preto súd neuznal prospech veľkého rozsahu, pretože má za to, že nemôže byť niekto odsúdený za získanie akéhokoľvek prospechu pokiaľ výška prospechu nemá reálne stotožnenie v hodnote ponúkaného materiálu, čo sa v tomto prípade diametrálne líšilo. Na základe uvedeného nemôže byť niekto odsúdený na 20 až 25 rokov trestu odňatia slobody alebo až doživotie pokiaľ výška prospechu nemá reálne ohodnotenie v predávanej veci. Podľa súdu nie je naplnená objektívna stránka skutkovej podstaty podľa § 298 odsek 4 Trestného zákona.

Na tomto mieste je potrebné uviesť, že pokiaľ prokuratúra poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu Banská Bystrica 3To 56/2013 zo dňa 19.6.2013, ktorým bol odsúdený E. J. za súvisiacu trestnú činnosť v súlade s podanou obžalobou na 5 rokov nepodmienečne, okresný súd uvádza, že týmto rozhodnutím nie je viazaný a ani sa s ním nestotožňuje. Navyše súd poukazuje na to, že daným ustanovením § 298 odsek 4 Tr. zák., ktoré prvostupňový súd pri prvom rozsudku neuznal, sa Najvyšší súd SR pri posudzovaní dovolania nezaoberal, resp. dovolaním nebola táto okolnosť napadnutá a teda má okresný súd za to, že vypustená kvalifikácia podľa § 298 odsek 4 Trestného zákona nebola v rozpore so zákonom a teda nebol dôvod o nej rozhodnúť inak ako v prvom rozsudku.

Ďalej je potrebné uviesť k námietkam obhajoby, ktorá uvádza, že agent ako aj chránený svedok prekročili svoje právomoci, neprimerane vytvárali podmienky a navodili podmienky na to, aby v podstate trestný čin bol spáchaný, tak aby obžalovaných vyprovokovali k spáchaniu trestnej činnosti. Súd si vypočul svedecké výpovede agenta a chráneného svedka W., pričom je potrebné konštatovať, že hranica medzi tým, čo agent môže a tým, čo nemôže je veľmi tenká, pokiaľ by agent nejakým spôsobom aktívne nekonal, tak zrejme nikdy by neusvedčil žiadny trestný čin. U agenta v podstate súd nezistil nejaké pochybenie, ale skôr je otáznave vystupovanie chráneného svedka W. W., teda na základe čoho, akého poverenia alebo oprávnenia vystupoval v tomto konaní ako kupujúci a predstieral fingovaný predaj. Dokonca boli prehraté hovory, kde svedok vyzýva obžalovaných na dodanie materiálu a teda sám aktívne koná, čím podľa súdu určitým spôsobom prekročil svoje právo a povinnosť občana zabrániť páchaniu trestnej činnosti a napomáhať objasneniu trestnej činnosti. Uvedené konanie však nemá za následok zbavenie trestnoprávnej zodpovednosti obžalovaných.

Čo sa týka ďalej právnej kvalifikácie konania obžalovaných podľa § 298 odsek 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. i) Trestného zákona, teda konanie spáchané organizovanou skupinou, tu na rozdiel od prvého rozsudku vo veci súd uznal túto kvalifikáciu v zmysle rozhodnutia Najvyššieho súdu SR s poukazom na odôvodnenie vyplývajúce z tohto rozhodnutia, z ktorého vyplýva, že obžalovaní boli napojení na ďalšie osoby ako E. J., K. S. J. a ďalšie nestotožnené osoby, pričom tieto osoby vzájomne komunikovali, vykonávali parciálne úlohy smerujúce k spoločnému cieľu a to

odpredať prírodný urán a získať tak majetkový prospech, pričom konali vždy po vzájomnej dohode a po rozdelení konkrétnych úloh, pretože išlo vždy o viac ako 3 trestne zodpovedné osoby, ktoré svoje konanie vzájomne koordinovali.

Vzhľadom na uznanie viny súd rozhodoval následne o treste pre obžalovaných I. a I., trestná sadzba trestu odňatia slobody za daný zločin podľa § 298 odsek 2 Trestného zákona je určená v rozmedzí 3 až 10 rokov. Príťažujúce okolnosti v zmysle ustanovenia § 37 Trestného zákona neboli zistené už žiadneho obžalovaného. Na druhej strane u všetkých obžalovaných bola zistená poľahčujúca okolnosť, že v zmysle ustanovenia § 36 písm. j) Trestného zákona viedli pred spáchaním trestného činu riadny život.

Súd pri rozhodovaní o výmere trestu musel brať do úvahy nielen represívny význam trestu, ale aj účelnosť trestu s poukazom na odstup času, keďže skutok bol spáchaný v roku 2007, teda pred 7 rokmi. Ďalej vzhľadom na skutočnosť, že išlo o pokus trestného činu, mal súd za to, že s poukazom na povahu a závažnosť pokusu by bolo uloženie trestu v zákonnej trestnej sadzbe neprimerané prísne pre páchatel'ov, ktorí doposiaľ neboli súdom trestaní, pričom nemožno tiež prehliadnuť vzorku uránu, ktorú páchatelia predložili, ktorá podľa znalca nemá takmer žiadnu hodnotu a jej využitie na nejaké prípadne teroristické aktivity je minimálne. Vzhľadom na uvedené súd mimoriadne znížil výmeru trestov odňatia slobody pre obžalovaných podľa § 39 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. e) Tr. zák. na hranicu 20 mesiacov s výkonom v Ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, zároveň súd uložil trest prepadnutia vecí použitých na spáchanie trestnej činnosti. U obžalovaného I. trest vyhostenia, ktorý navrhoval prokurátor, súd neuložil, pretože na to nevidel dôvod, daná osoba sa aj tak nezdržiava na území SR a tiež vzhľadom aj na zníženie trestnej sadzby oproti obžalobe. Okrajovo sa žiada súdu uviesť, že prípadné zabezpečenie obidvoch obžalovaných na prípadný výkon trestu odňatia slobody na území Slovenska je komplikované, keďže jeden sa zdržiava na území Maďarska a druhý na území Ukrajiny.

Na základe uvedených skutočností a zisteného skutkového stavu senát súdu rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, v lehote 15 dní odo dňa jeho oznámenia, prostredníctvom tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Banskej Bystrici